

Havonta megjelenő tájékoztató és gondolatébresztő folyóirat a Krisztus visszajövetelét váróknak

2014.
március

Adventszemle

A mennyei lépcső

Adventszemle

„Íme, Én hamar eljövök...”

Küldetésünk, hogy Urunkat, Jézus Krisztust dicsőítsük határtalan szeretete bizonyítékainak ismertetésével. Célunk az, hogy cikkeink és híreink által olvasóink jobban megismerjék a Megváltót, és reménykedve várják közeli eljövetelét.

3 Vezércikk

Virgiliu Peicu

A körülöttünk levő fák

4 Hírszemle

- Romániai egyház
- Világegyház
- Eseménynaptár 2014 áprilisára
- Közlemények

8 Alapcikk

Diana Constantin

A mennyei lépcső

12 Tudomány és vallás

Graeme Loftus

Hogyan kell érteni a teremtést?

14 Tudomány és vallás

Tíz kérdés az emberi fossziliákról

17 Adventista Teológiai Intézet

Zenobia Niculiță

A nevelés, mint a nőieség dimenziója

18 Igék és jelentésük

Gabriel Ișvan

Tanít-e Krisztus arra bennünket, hogy jogtalanul szerezzünk javakat?

19 Ismerjük meg adventista családunkat

- A râmnicu sárati gyülekezet
- Kuba

20 Történelem és hit

Dana Bordeianu

Baciu Pintilie – hűség a próbában (I)

22 Jelenkori történelem

Iosif Suciu

A hajdani gyerekek és a szombat

24 Különleges

Loredana Dumitrașcu

7 év reménység

25 Archívum

Ștefan Demetrescu

Gheorghe Oresciuc

27 Archívum

Világi érzelmek az öltözködésben

28 Archívum

G. H. Heald

Mit kell tenni és mit nem a szombatiskolavezető?

30 Gyermekoldal

Alina Chirileanu

Rejtett üzenet

31 Szívtől szívnek

Mihai Maur

A három rosta

2014. március. A Romániai Hetednap Adventista Egyház hitnevelő és tájékoztató havilapja.

Megjelenik havonta az Unióbizottság irányításával.

Igazgató Iacob Pop, Főszerkesztő Virgiliu Peicu, Iosif Diaconu Tanácsadók Teodor Huțanu, Ioan Câmpian-Tătar, Eduard Călugăru, Florin Istrate, Mihai Maur, Aurel Neațu, Georget Pîrlitu, Szász Ernő, Ștefan Tomoiogă, Különleges munkatársak Romică Sirbu, Nelu Burcea, Daniel Chirileanu, Marius Munteanu, Constantin Dinu Fordította és szerkesztette Bartha Sándor Tördelés Szócs Erzsébet, Levelezési cím Curierul Adventist (Adventszemle), str. Cuza Vodă, nr. 12, Cluj-Napoca, jud. Cluj, cod 400107, Tel. 0740-100015 E-mail mezeiaron@yahoo.com, Website www.curieruladventist.ro, Nyomtatás Șos. Cernica, nr. 101, Pantelimon, jud. Ilfov, Tel. 021/3230020, Fax 021/3230040

ISSN 1842 - 3361

A körülöttünk levő fák

„És széppé lön magasságával, hosszan kiterjedt ágaival, mert gyökere sok víz felé nyúlik vala.” (Ez 31:7)

Valahányszor erdőben járok, mindig elbűvöl a fákból sugárzó erő és harmónia, valamint az a csoda, amelynek eredményeképpen képesek egyenesen állni és egyensúlyban maradni. Alkalmam adódott bejárni egy erdőt a Sequoia Nemzeti Parkban, Kaliforniában. Ott található „Shernan tábornok”, amelyet a világ legnagyobb mamutfenyőjének tartanak. Ebben az egyetlen mamutfenyőben hozzávetőlegesen 1487 köbméter faanyag van. Szakértők szerint közel 2000 éves, magassága pedig meghaladja a 83 métert. Ám a legmagasabb fa a Hyperion-mamutfenyő a maga több mint 115 méter magasságával. Sem a heves szélviharok, sem a földcsuszamlások, sem a télen ráakadó hatalmas hótömeg nem tudta ledönteni. De nem csak a mamutfenyő, hanem az évszázados tölgyek is ilyen egyenesek maradtak az élet viharai közepe.

Kutatók próbálták megfejteni a fák titkát, hogy miként képesek dacolni az élet nehézségeivel és viszontagságaival. Figyelték ezeket a fákat viharok és hurrikánok közepette is. S megdöbbenéssel tapasztalták, hogy ezek a hatalmas fák minden törvényszerűség ellenére képesek egyensúlyban maradni és alkalmazkodni az adott helyzethez. Arra a következtetésre jutottak, hogy a fák mindig készen állnak szembenézni a viharral. Elsősorban megfigyelték, hogy naponta mozognak, vagyis az emberi szem által nem érzékelt mozgással költöztetik a súlypontjukat, s így mindig fel vannak készülve a szélviharokra. Ez a mindennapos gyakorlat a fa egészében, tövétől a csúcsáig dolgozik, s így lehetősége van apró magatartásbeli kiigazításokra. S ezáltal olyan rugalmasságot nyer, hogy mindig képes kiegyenesedni szélvihar esetén.

Egy másik tényező, hogy bármilyen is lenne a gravitációs vonzás vagy a terep hajlásszöge, a növények és fák csak függőleges irányba, felfelé nőnek. Fejlődési irányuk a fényt követi.

És hasonlóan lenyűgöző az a megállapítás is, hogy a nagyméretű és egyenes fák, amelyek

megőrzik egyensúlyukat, általában belülről nőnek kifelé, belülről kifelé gyakorolnak nyomást a törzsre, s eközben a törzs belseje nyugodtan növekedhet.

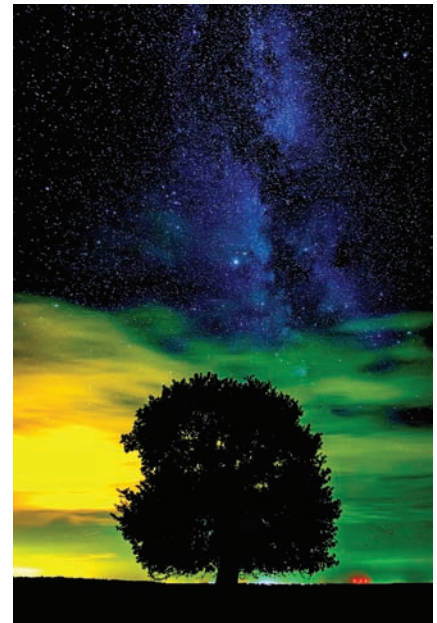
A fáktól megtanuljuk a győzelem titkát az életben, de főleg a lelki életben. Tőlük tanuljuk meg azt, hogy csak arra kell vágnunk, amit kapunk, de azt is, hogy küzdenünk kell a viharok közepette, és meg kell értenünk azt, hogy miért is létezőnk. A fák kitartóak és mindig a helyükön vannak.

Ahhoz, hogy a napi kísértések közepette egyenes maradhass és megőrizd az egyensúlyt, naponta edzened kell a lelket, elmédet a Szentírás edző-termeiben. Lelked egyenességét minden nap igazítsd Jézus tanításainak és törvényeinek lelki mércéjéhez. S Jézus kitartásának és erényeinek mindennapos gyakorlása mennyei képességekkel ruház fel, amelyek segítségével egyenesen állhatsz meg még akkor is, amikor szélviharok próbálnak ledönteni.

A függőleges fejlődést keresd, és emeld fel tekintetedet. Azt az irányt kövesd, ahonnan a bátorság és kitartás világossága árad, s akkor sosem fogsz elvesztődni, és mindig ott leszel, ahova helyezett Isten.

A siker titka a belülről kifelé irányuló fejlődés művészetében áll. Fejlődj belülről kifelé, találkozz naponta azzal, Aki biztosítja lelki fejlődésedet. S így meg fogsz tudni állni még akkor is, amikor mások így kiáltanak „a hegyeknek és a kőszikláknak: essetek mi reánk és rejtsetek el minket annak színe előtt, aki a királyiszékben ül.” (Jel 6:16).

Vegyünk példát a fáktól: „örvend akkor az erdő minden fája is, az Úrnak orcája előtt, mert eljön, mert eljön, hogy megítélje e földet.” (Zsolt 96:12-13). ■

Virgiliu Peicu
a Curierul Adventist
főszerkesztője.

■ ROMÁNIAI EGYHÁZ

Az Adventista Teológiai Intézet újabb oktatási programját akkreditálták

A 2014-es év legjobb híre az Adventista Teológiai Intézet számára az, hogy az *Óvodapedagógus és Tanítóképző Szak* megkapta az ARACIS (Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Superior – *Felsőoktatás Minőségéért Felelős Nemzeti Ügynökség*) akkreditációját. A döntést az ügynökség 2013. december 19-én hozta meg, mely alkalmából további 14 felsőoktatási intézmény kapott különböző akkreditációt.

De mit is jelent ez, és milyen hatásai lesznek ennek a döntésnek. Dr. Zeno-bia Niculiță egyetemi lektor, az *Óvodapedagógus és Tanítóképző Szak* koordinátora elmondta, hogy „az akkreditációs folyamat során az ügynökség több szinten is elemezte az oktatás minőségét, az akadémiai tevékenységre fordított anyagi forrásokat, a hallgatók teljesítményét, a diák-tanár kapcsolatokat, tudományos kutatásokat valamint a minőség menedzsmentjét. A hivatalos elismeréssel egyidőben az *Óvoda-*

pedagógus és Tanítóképző Szak akkreditálása előrelépést jelent az Adventista Teológiai Intézet megalapításának alapjául szolgáló lelki és nevelési értékek népszerűsítése érdekében.

S bár a 2008-ban megalakult *Óvodapedagógus és Tanítóképző Szak* végzős hallgatói a kiváló vizsgaeredményeikkel jó hírnevet szerettek, meg kell jegyeznünk, hogy ezek a jó eredmények Isten áldásainak köszönhetőek. Ennek bizonyításaként az a tény szolgál, hogy miközben a nemzeti oktatási rendszer alapos változásokon megy át, az Adventista Teológiai Intézet oktatási programjai folyamatosan fejlődnek, és egyre hitelesebbekké válnak.

Az ideik, a 2014-es évben lesz 90 éves a romániai adventista egyetemi oktatás,

s hisszük, hogy az akkreditálásról szóló jó hír örömmel tölti el az eddig végzett 1600 hallgatót, de azokat is, akik türelmetlenül várják, hogy megkezdjék tanulmányaikat az Adventista Teológiai Intézet négy szakágának egyikén (*Pasztorálteológiai Szak; Román Nyelv és Irodalom/Angol Nyelv és Irodalom Szak; Szociális Munka Szak; és Óvodapedagógus és Tanítóképző Szak*).

Kisöskér- és öskervezetők értekezlete az Olténiai Egyházterületben

Az *Olténiai Egyházterület* a moeciui ifjúsági központban szervezte meg 2014. február 6. és 9. között a kisöskér- és öskervezetők értekezletét.

A találkozó témája a következő volt: „A gyermek a digitális és a lelki világ között”. Az előadások, műhelytevékenységek és beszélgetések arra ösztönözték a vezetőket, hogy tegyenek meg mindent annak érdekében, hogy az ifjú nemzedék minél kevesebb időt töltsön a képernyők előtt, és inkább a kisöskér és öskér találkozókra vegyen részt. Az értekezlet végén a kiértékelő ívékből kiderült, hogy a jelenlevők értékelték a kellemes hangulatot, a szakosításokat és a kapott segédanyagokat. Ezenfelül hangot adtak óhajuknak, miszerint a jövőben még több,

a gyerekekkel való foglalkozás témakörét népszerűsítő találkozón szeretnének részt venni.

Az értekezleten jelen volt az unió részéről az Ifjúsági Osztály igazgatója, Daniel Chirileanu, és Cristina Neagu testvérnő, az öskerek országos vezetője. Az áhítatok, a csoportos beszélgeté-

sek, a természetjárás, valamint a tábortúznál elhangzott fogadalmak megérintették a jelenlevők szívét. „Elérkezett az ideje, hogy még hasznosabban szolgáljunk a gyülekezeteinkben levő gyermekekért” – fogalmazódott meg minden résztvevőben valamilyen formában ez a gondolat.

A kellemes hangulaton túl a szervezők célja, hogy a gyülekezetek felnőtt tagságában tudatosuljon a gyerekekkel való munka fontossága. S szeretnék elérni, hogy ennek érdekében a következő találkozónak még több résztvevője legyen. A jövő majd bebizonyítja, hogy kinek volt „füle a hallásra”, és ki kezelte közömbösen a gyerekek nevelésének kérdését.

Forrás: *Adventista Info*: 665/2014. február 14.

■ VILÁGEGYHÁZ

Az Európai Unió vitatott ajánlása

Brüsszelben (Belgium) az elmúlt hónapban egy olyan szövetség tartott értekezletet, amely a munka és a társadalmi együttélés egyensúlyban tartásáért száll síkra Európában, s amely ez alkalomból szót emelt a vasárnapi munka ellen.

Az European Sunday Alliance (Európai Szövetség a Vasárnapért) nemzeti szövetségek, szakszervezetek, civil szervezetek és vallási közösségek koalíciója, amelyet 2011-ben hoztak létre. Ez a szövetség egyre nagyobb érdekeltiséggel bír az Európai Parlamentben, s ez aggodalmat kelt a vallásszabadság védelmezőinek körében.

A „Szabad vasárnapot és emberibb munkakörülményeket” című értekezleten a szövetség által elfogadott okmány felszólítja az Európai Parlament tagjait, hogy olyan törvényeket támogassanak és népszerűsítsenek, amelyek „tisztelőben tartják” a vasárnapot, mint „nyugalomnapot”, és méltányos munkaidőt biztosítanak.

„A szabad vasárnap és a méltányos munkaidő nagyon fontos Európa ösz-

szes polgára és munkása számára” – olvasható egy, a szövetség által előterjesztett okmányban, mely szerint a munkahét meghosszabbítása „késő éjszakáig és vasárnap is” veszélybe sodorja a családok és a munkavállalók egészségét és biztonságát.

Az európai vallási kisebbségek – többek között a muzulmánok, zsidók és hetednapos adventisták is – aggodalommal figyelik azokat az ajánlásokat, melyek látszólag a stressz és kimerültség csökkentését tűzték célul, miközben áthágják a szabad véleménynyilvánítás és vallási meggyőződés szabadságának jogát.

„Az Európai Unió »vasárnapi törvénye« vallási kisebbségekhez tartozó több millió európai polgárt érinthet” – nyilatkozta Liviu Olteanu, az Inter-Európai Divízió Közkapcsolatok és Vallásszabadság Osztály igazgatója.

Az Inter-Európai Divízió január 21-én egy sajtóközleményben támogatásáról biztosította Hannu Takkula, finn euró parlamenti képviselőt, aki a szabad vasárnap ellen emelt szót. „A törvénynek sosem volna szabad vallási okokból diszkriminációt alkalmaznia. S egy olyan törvény, amely kimondja, hogy a vasárnap az egyetemes pihenőnap, pontosan ezt tenné” – nyilatkozta Takkula.

Olteanu testvér bátorítja az európai adventistákat, hogy imádkozzanak a kialakult helyzetért, és próbálják felvenni a kapcsolatot az Európai Parlament képviselőivel vagy a képviselőjelöltekkel, és hívják fel a figyelmüket a vallásszabadságra.

Forrás: Adventista Info: 665/2014. február 14.

E HÓNAPTÓL VÁRJUK A JELENTKEZÉSEKET a Hetednapos Adventista Egyház Nyugdíjosztályához tartozó üdülőközpontokba. Az érdeklődők számára közöljük az alábbiakat:

SZOVÁTAI Üdülőközpont TURNUSOK 2014

- I. turnus: május 11 – május 21.
- II. turnus: május 25 – június 4.
- III. turnus: június 8 – június 18.
- IV. turnus: június 22 – július 2.
- V. turnus: július 6 – július 16.
- VI. turnus: július 20 – július 30.
- VII. turnus: augusztus 3 – augusztus 13.
- VIII. turnus: augusztus 17 – augusztus 27.
- IX. turnus: augusztus 31 – szeptember 10.
- X. turnus: szeptember 14 – szeptember 24.

TÁJÉKOZTATÁSÉRT ÉS HELYFOGLALÁSÉRT forduljon a Hetednapos Adventista Egyház Nyugdíjosztályához, **hétfőtől csütörtökig, 9 és 15 óra között**; telefon: 021/269 03 38, mobil: 0744 388 030, 0740 104 001; e-mail: casapensii@adventist.ro.

BEFIZETÉS az Unió Nyugdíjosztályán, illetve közvetlen átutalással, a következő bankszámlaszámra:

RO70BRDE445SV23727864450 – BRD, Jolie Ville Kirendeltség

ÁR: 90 lej/nap/fő, 4–14 év közötti gyerekeknek: 45 lej/nap/fő (szállás és napi 3 étkezés).

DÉL-EFORIE Üdülőközpont TURNUSOK 2013

- I. turnus: június 15 – június 20.
- II. turnus: június 22 – június 27.
- III. turnus: június 28 – július 4.
- IV. turnus: július 6 – július 11.
- V. turnus: július 13 – július 18.
- VI. turnus: július 20 – július 25.
- VII. turnus: július 27 – augusztus 1.
- VIII. turnus: augusztus 3 – augusztus 8.
- IX. turnus: augusztus 10 – augusztus 15.
- X. turnus: augusztus 17 – augusztus 22.
- XI. turnus: augusztus 24 – augusztus 29.
- XII. turnus: augusztus 31 – szeptember 5.
- XIII. turnus: szeptember 7 – szeptember 12.
- XIV. turnus: szeptember 14 – szeptember 19.

ÁR: 100 lej/nap/kétágyas szoba. 4–14 év közötti gyerekek számára pótágy igényelhető 25 lej/nap árban, pótágy nélküli díj: 10 lej/nap. Étkezést nem biztosítunk.

■ ESEMÉNYNAPTÁR 2014 ÁPRILISÁRA*

Időpont	Esemény	Helyszín	Felelős/Meghívott
április 10–12.	Vallásolimpiász – országos szakasz	Méhkert	Oktatási Osztály, Román Unió
április 12.	Jótékonysági hangverseny	Temesvár, Ion Vidu líceum	Temesvári AMiCUS
április 20–21.	A Román Unió választási közgyűlése	Cernica	Bruno Vertallier elnök, Inter-Európai Divízió

* A fenti információk közül némelyek időközben változhatnak.

■ KÖZLEMÉNYEK

Az *Élet+Egészség* folyóirat különleges számai.....

A Viața și Sănătate Kiadó az érdeklődők rendelkezésére áll az *Élet+Egészség* folyóirat régi számaival, de a legújabbakkal is, amelyek a következő témaköröket tárgyalják: dohányzás; táplálkozás; cukorbetegségek; elhízás; agyvérzés; étrend különböző betegségek esetében; depresszió.

Bővebb tájékoztatás és megrendelés:

- www.viataसानatate.ro
- tel.: 201.303.00.20, 0740.10.10.34
- e-mail: comenzi@viataसानatate.ro

Emlékeztetjük olvasóinkat, hogy postai úton a 90 lejnél, illetve gyors-

postán a 150 lejnél nagyobb rendelések esetében a kiadó vállalja a szállítási költséget.

Meghívunk mindenkit, rendszeresen látogassa a kiadó honlapját, hogy tudomást szerezzen az újdonságokról és az árleszállításokról.

Ünnepeld meg te is velünk a Reménység 7 évét!
Gyere el ünnepi koncertünkre, melyre Cernicán,
az Adventista Teológiai Intézetben kerül sor,
április 5-én, szombaton, 19 órától,
vagy kövesd a Speranța TV és a Radio Vocea
Speranței élő közvetítését.

év reménység

Támogasd évi adód 2%-ával a Hetednap Adventista Egyház nonprofit szervezeteit

Az Adótörvénykönyv 517/2003-as számú törvény 57. cikkének 4. bekezdése alapján a jövedelemszerzők évi adójuk 2%-át nonprofit szervezetek támogatására irányíthatják. A 230-as űrlap beszerezhető az egyházterületektől, lelkészeketől, internetről (www.anaf.ro) vagy az adó-, illetve postahivataloktól. Az űrlap kitöltéséhez szükséges adatok:

- a jövedelemszerző személyazonossági adatai, címe, személyi száma;
- az átutalandó összeg. Amennyiben nincs feltüntetve, az adóhivatal számolja ki;
- a nonprofit szervezet megnevezése, adó nyilvántartási száma (cod fiscal), számlaszáma (cod IBAN).

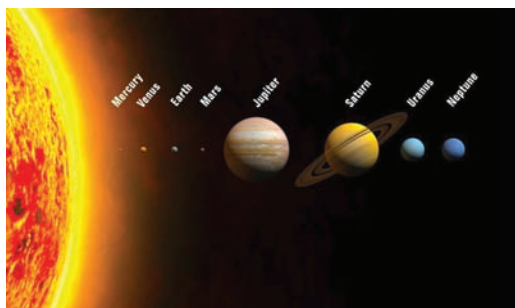
Mellékelje az űrlaphoz az előző évre kibocsátott összesítést (fișă fiscală), majd mindkét dokumentumot küldje el ajánlott levélben, vagy adja le az adóhivatalban. Határidő: **május 25.**

Az alábbiakban feltüntettük a romániai Hetednap Adventista Egyházhoz tartozó nem kormányzati szervezetek jegyzékét:

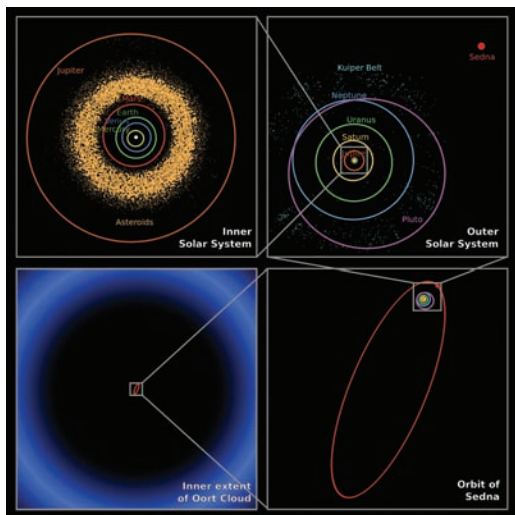
Nem kormányzati szervezet megnevezése	Cod Fiscal	Cod IBAN
Uniunea de Conferințe a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea	4752219	RO39BRDE445SV23727514450
Biserica Creștină Adventistă de Ziua a Șaptea, Conferința Banat	5776798	RO68RNCB0015049272450001
Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea, Conferința Moldova	4277072	RO97RNCB0026012666800001
Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea, Conferința Muntenia	4733390	RO98RNCB0074029236240001
Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea, Conferința Oltenia	4553216	RO75RZBR0000060000460472
Conferința Transilvania de Nord	4547087	RO75RNCB0106026590810001
Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea, Conferința Transilvania de Sud	8364740	RO37RNCB0193015967500001
Asociația Susținătorilor Centrului Media Adventist	9853800	RO06BRDE445SV80558534450
ADRA	14355291	RO73RNCB0074029215400001
Asociația Conștiință și Libertate	26601411	RO15BRDE445SV34622064450
Asociația pentru Sănătate, Educație și Familie	12525349	RO92BRDE445SV59218754450
Asociația pentru Sănătate, Educație și Familie – filiala Moldova	18522724	RO42RNCB0026040384680001
Asociația pentru Sănătate, Educație și Familie – filiala Oltenia	17643477	RO72RZBR0000060006579189
Filiala Muntenia a ASEF	15890683	RO36RNCB0074029223900001
Asociația Sola Scriptura	14297964	RO81BRDE445SV47505254450
Asociația Serviciul Umanitar pentru Penitenciare	5108446	RO87BRDE445SV91736164450
Asociația biblică „Casa Bibliei”	27075455	RO96RNCB0073034770940001
Asociația „Exploratori pentru viitor”	14027189	RO59BRDE445SV51224674450
Asociația „Exploratori pentru viitor” – filiala Baia Mare	18671564	RO92RNCB0182060518680001
Asociația „Școala Mihai Ionescu”	12483090	RO21RNCB0084010768640001
Fundația OMEGA	9914800	RO41BTRL02701205M59030XX
Fundația umanitară „Dr. Luca”, Bacău	14078913	RO15RNCB0026030893770001
AMICUS Iași	14032304	RO57BRDE240SV39131532400
AMICUS Cluj-Napoca	24775110	RO69BTRL01301205N60457XX
AMICUS Craiova	22569300	RO48BRDE170SV34125831700
AMICUS Timișoara	18620862	RO83RNCB0255040347750001

A mennyei lépcső

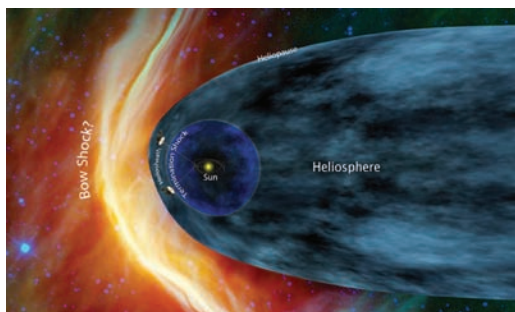
Utazás az első égtől a harmadikig

1. ábra. A Naprendszer bolygói

2. ábra. Keringési pályák: Öört felhője, Sedna

3. ábra. A Nap – Termoszféra – Helioszféra

Ha a világegyetemre tekintünk, láthatjuk, hogy milyen hatalmas! Ám még ez a kifejezés is csak szerényen fejezi ki Isten teremtői mivoltát, magasztosságának dicsőségét. A megfigyelhető világegyetem határait tekintve az emberi elmének meg kell állnia egy pillanatra – s talán ez a pillanat történelmi korszakokat ölel át –, hogy megérthesse mindazt, amit szeme elé tár az égboltozat.

Mi is a világu? Gyönyörűség – mondta Ádám és mondjuk mi is Istentől kapott szempillantásnyi életünk során. Szakítsunk időt, emeljük fel tekintetünket a nappali simogatóan kék égboltra, éjszaka a csillagokra, és magasztaljuk a Teremtőt! A világu egy tökéletes óraműpontosságával van megszervezve. Pontosság, rend, végtelen sokféleség uralja, s ezek a jellegzetességek a Nagy Teremtő keze nyomát hordozzák (Zsolt 19:2-7). A világegyetemben a rend mellett szépséget találunk, végtelen tereket, sokféleséget, tökéletes összhangot, de nagyságot is. De találunk időt és kegyelmet is arra, hogy mind ezt tanulmányozzuk, kutassuk és megértsük. Áldott legyen ezért Isten!

A világegyetem lenyűgöző látványának megértése érdekében úgy rendszerezük megszerzett ismereteinket, ahogy megtaláljuk azokat a természetben. Látjuk a világegyetemet betöltő rendet és összhangot. Isten értelmünkhöz szól, megtanít arra, hogy miként jelent meg és maradt fenn a világegyetem és a benne levő csodálatos világok a Teremtő törvényeinek engedelmeskedve: az élet és a fizika törvényei – a gravitáció, a kvan-

Beismerjük, hogy a rendelkezésünkre álló technológiával és eszközökkel nem tudunk többet mint 4%-át megmagyarázni az elérhető, megfigyelhető világegyetemből.

tumfizika és még sok más törvény, amelyet alig ér fel az ember, a Teremtő szeretett kisgyermekének elméje. A szintén Tőle kapott értelem erőfeszítése révén kuporgattuk össze eddigi „tudományunkat”, amellyel tulajdonképpen beismerjük, hogy a rendelkezésünkre álló technológiával és eszközökkel nem tudunk többet mint 4%-át megmagyarázni az elérhető, megfigyelhető világegyetemből.

Magyarázatokat találó képességünk korlátozott és folyamatosan arra van szükségünk, hogy Atyánk tanítson, magyarázzon meg dolgokat, hogy megértsük azt a világot, amelyben megjelentünk, és amelyben annak az előjognak örülhetünk, hogy élhetünk, engedelmeskedhetünk és kérdést tehetünk fel Neki.

S így érzünk késztetést arra, hogy tekintetünket a világuerre emeljük: *levegőég*, az első ég vagy földi légkör, amelyet a meteorológia tanulmányoz. Ezen felül kezdődik a *végtelen úr és*

csillagok, amellyel a csillagászat foglalkozik, de jelen esetben ez a cikk is ezáltal próbálja dicsőíteni a Teremtő Istent. A csillagászat a világegyetem szerkezetét és történelmét tanulmányozza. Fennáll annak a veszélye, hogy ezt a tudományágat némelyek összetéveszék az asztrológiával, ami nem más, mint előkelő köntösbe bújtatott csalás, jóslás, varázslás, s amelytől Isten határozottan eltiltott.

S végezetül a két egymásba fonódó és mégis különálló harmadik ég: *Isten lakhelye*, ahová az ember csak kegyelem által bejáratos (Zsolt 8:3-5).

A Naprendszer szerkezete

Különböző lépcsőfokokon átjutva vizsgáljuk meg a második eget. Ennek érdekében egy képzeletbeli utazáson veszünk részt a korlátolt emberi elme által eddig felfogott világegyetemben. Ezért egy adott pillanatban mi megállunk, a világűr azonban és a teremtés folytatódik!

Elindulunk tehát a Földről, „kertünkéből”, Naprendszerünk harmadik bolygójáról. Naprendszerünk központjában a Nap, a hozzánk legközelebb található csillag áll. Ezt a csillagot szinte „megérinthejtük”, és tanulmányozhatjuk, s ezáltal megértjük a sokkal távolabbra eső csillagokat is. Feltűnnek szemünk előtt a Napot kísérő **belső bolygók** (1. ábra) – Merkúr, Vénusz, Föld (a maga saját Holdjával), Mars; s ezeket egy aszteroida-öv választja el a Naprendszer hatalmas külső bolygóitól – Jupiter, Szaturnusz, Uránusz, Neptunusz. S a sor folytatódik a **Kupper-öv** kisbolygóival a **Neptunuszon túli objektumokkal**. Ezek közé tartozik a Pluto, majd a **Sedna** (vörös kisbolygó), amely 11 400 év alatt teszi meg teljes pályáját (2. ábra). A Sedna az első tagja az Oört-felhőnek, amely a Naprendszerünk peremén található, és fagyos közetekből áll. Az Oört-felhőből származnak a **legmesszebből** érkező **látogatók, az üstökösök**.

A Naprendszeren belüli távolságok meghatározására szükségünk van a **csillagászati egységre** (CSE). Ez a mértékegység 150 millió kilométernek felel meg, és ez képezi a Föld–Nap közti távolságot. Ennek segítségével tudjuk tehát, hogy a Föld 1 CSE, a Jupiter 5 CSE, a Neptunusz pedig 30 CSE távolságra van a Naptól, és hogy a Sedna elnyúló pályán kering, ami azt jelenti, hogy néha 76 CSE, máskor viszont 940 CSE távolságra van a Naptól. A napszél határát egy heliopauza nevezetű terület képezi (3. ábra), amely a csillagközi szélnek köszönhetően ovális alakú.

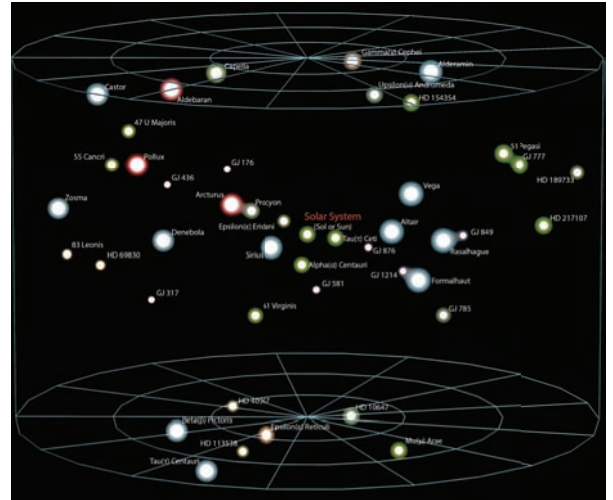
Ez a terület a Nap közvetlen környezetét képezi 150–1500 CSE távolságra. S ezen túl kezdődik a csillagközi világűr, a Tejút, amelyben közel kétszázmilliárd csillag „úszik”.

A csillagászat egy másik mértékegysége a **fényév**. Már neve is hangsúlyozza, hogy azt a távolságot jelenti, amit a fény a **légtüres térben megtesz egy naptári év** (365,25 nap) alatt. A fényév tehát egy távolságot jelölő mértékegység, amely $10^{16} \text{ m} = 10^{13} \text{ km}$, mivel légtüres térben a fény 300 000 km/s sebességgel halad. Rövid számításal azonnal rájövünk, hogy 1 fényév = 70 000 CSE.

A Nap és az Orion-kar szomszédságában levő csillagok

Utazásunkat a Kék-bolygón kezdtük, s a végtelen világűr felé haladva útba ejtjük a Naphoz legközelebb eső csillagot, a Proxima Kentaurit (4. ábra), amely 4,2 fényévre található földünkötől. Aztán gyorsan elhaladunk a 8,6 fényév távolságra levő Szíriusz mellett, majd 10,5 fényév távolságban találkozunk az Epsilon Eridani csillaggal. A hét csillagból álló Fiastyúkkal pedig 400 fényévnyi távolságra találkozhatunk. (5. ábra)

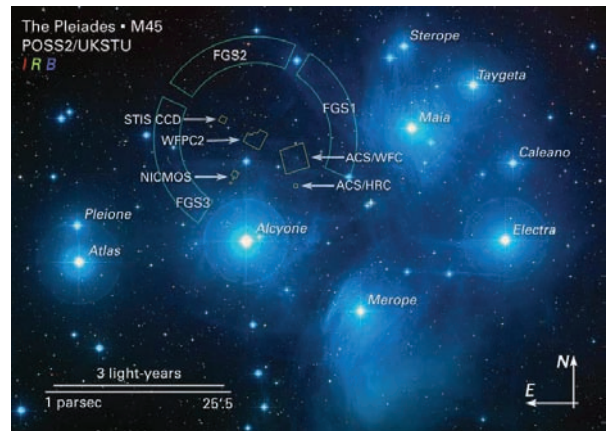
Az égbolt egy nyitott könyv, amely emberi történetekkel van tele, hogy a földiek még könnyebben tájékozódhassanak az éjszakai égboltra tekintve. Az égbolt azonban elsősorban egy olyan könyv, amely által a Teremtő Isten szól hozzánk (Róm 1:20). A Naptól 640 fényév távolságra levő Orion-karban található a *Betelgeuse* nevű (az arab megnevezés jelentése: a vadász válla), gigantikus méretű vörös csillag. E csillag története ébreszt rá bennünket arra, hogy fényének 640 évre volt szüksége ahhoz, hogy

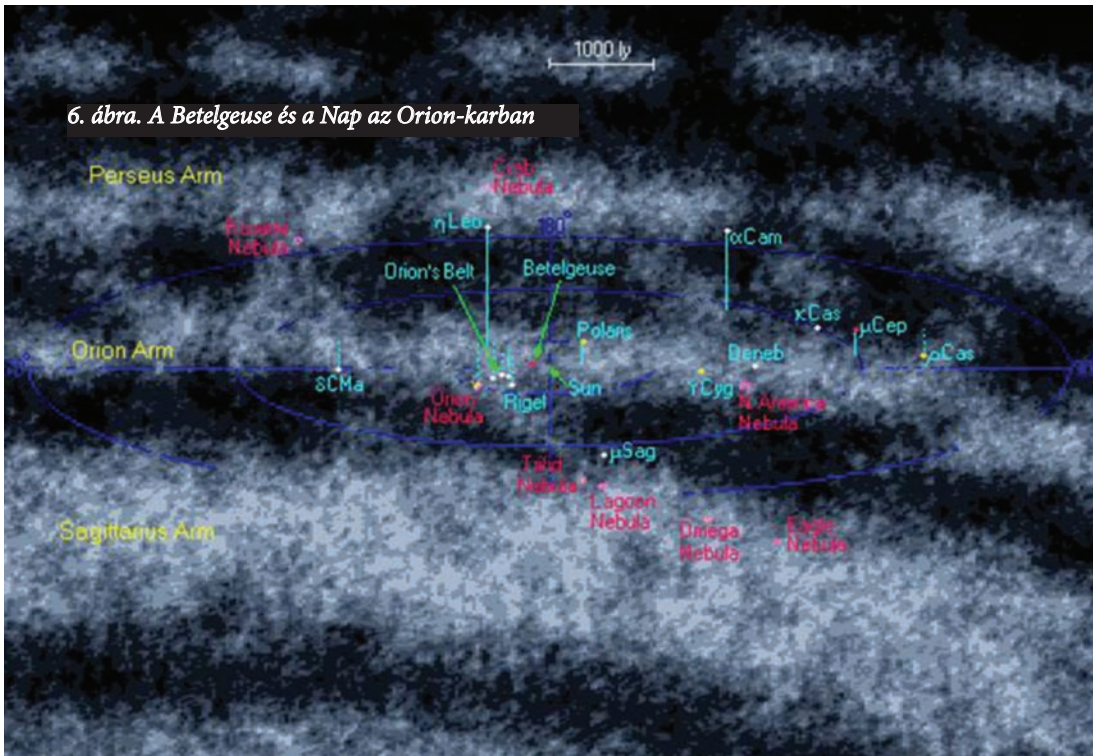
4. ábra. A Nap szomszédságában található csillagok

4. ábra. A Nap szomszédságában található csillagok

5. ábra. A Plejádok (Fiastyúk)

dr. Diana Constantin
csillagász, Csillagászati Intézet, Román Akadémia

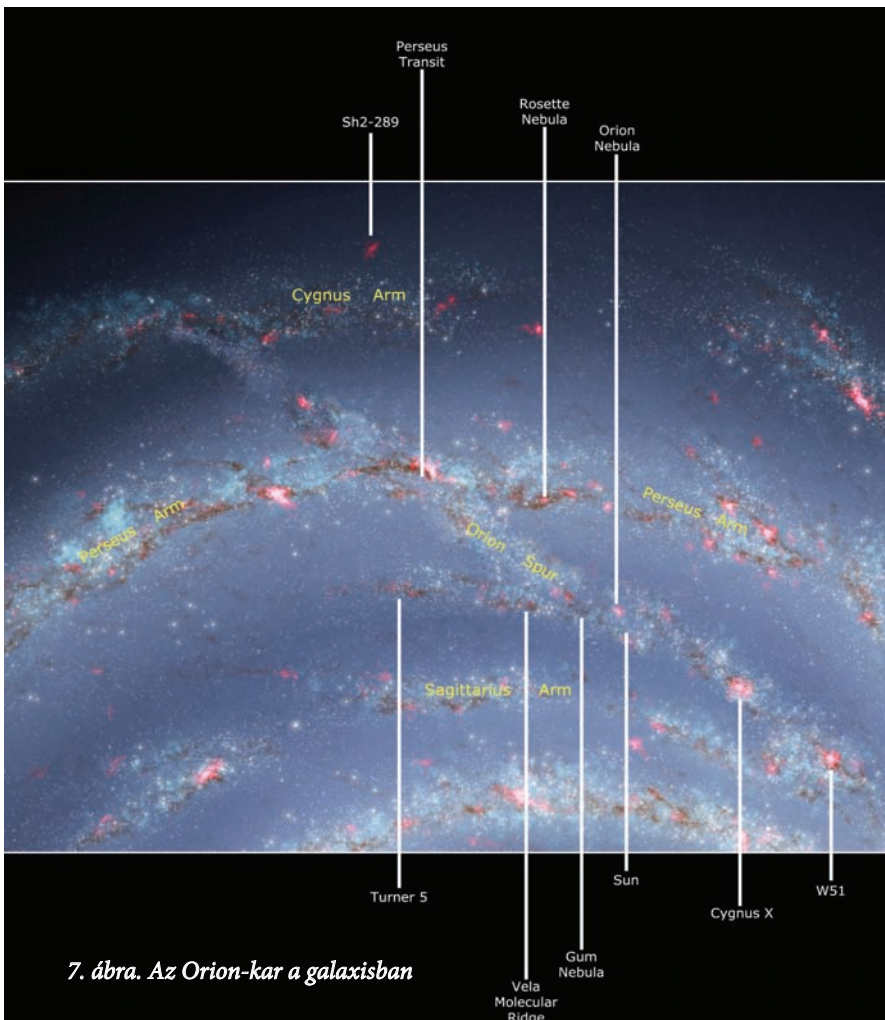
6. ábra. A Betelgeuse és a Nap az Orion-karban

8. ábra. Az Orion-köd

9. ábra. A Lófej-köd

7. ábra. Az Orion-kar a galaxisban

eljusson hozzánk, s megjelenjen szemünk előtt (6. ábra).

Rövid pihenőt tartunk képzeletbeli utazásunkban, s körülnézve meglátjuk Orion csillagközi „karját”, galaxisunk 6 „karjának” egyikét, a Tejútrendszer (6. és 7. ábra).

S ebben a csillagközi nyúlványban találjuk meg a Naptól 1300 fényévnnyi távolságra az Orion-ködöt (8. ábra), vagy az M42-t, ahogy fel van jegyezve a francia Charles Messier csillagász katalógusában. Ezt a gáz, por és csillagokból álló objektumot tartják a *csillagok szülészetének*, mivel ott egy olyan „laboratóriummal” találkozunk, ahol születnek a csillagok. Szintén itt találkozunk az elbűvölő Lófej-köddel is (9. ábra).

A Tejút és a Lokális Galaxiscsoport

A Hattyú-kar, amely a Napot és Naprendszerünket is magában foglalja, a Nyilas-kar és a Perseus-kar között helyezkedik el (7. ábra). Ez utóbbi egyike a Tejútrendszer két fontosabb elemének. A harmadik pedig a Pajzs-kar.

A Tejútrendszer egy spirál alakú galaxis, amelynek közel 100 000 fényév hosszúságú az átmérője. A Naptól a Nyilas-kar felé tekintve látjuk a galaxis központi övezetét, ahol megszámlálhatatlan sok csillag található (10. ábra). Az Orion a galaxis külső karja, ami a központtól mintegy 26 000–30 000 fényév

távolságra található. Az Orionhoz tartozó Nap pedig 28 000 fényévre található a galaxis központi övezetétől.

A végtelen világrban folytatjuk az utazást, s hátat fordítva a galaxis központjának elhagyjuk a Tejútrendszert és találkozunk a galaxisunk körül keringő törpe galaxisokkal, a Magellán-felhőkkel. Az ausztráliai égbolton néha szabad szemmel is láthatóak. A Nagy Magellán-felhő földünktől 160 000 fényévre, a Kis Magellán-felhő pedig még távolabb, 200 000 fényévnyi távolságra található (11. ábra).

S a Tejútrendszer e két bajnoka a galaxisunk körül keringő többi 50 égi objektummal együtt alkotják a **törpe galaxisok csoportját**. Aztán ezen is túl, 2 millió fényév távolságra találkozunk az Androméda-galaxissal (M31), testvér galaxisunkkal, amely az északi féltéken látható az éjszakai égbolton.

Ezek a csillagsoportosulások a Tejútrendszerrel és az Androméda-galaxissal valamint a törpe galaxisokkal együtt alkotják a **Lokális-Galaxiscsoportot** (12. ábra).

És íme, nagyon messzire jutottunk. A végtelen űr mélységeiben járunk. De még előttünk áll egy *végtelen és bonyolult, megismerésre váró terület*. Az utazás folytatásához azonban az emberi elmének *elvont* felfogásokra van szüksége, hogy legalább valamelyest kifejezhesse azt, amit lát biológiai szemével és képzeletével...

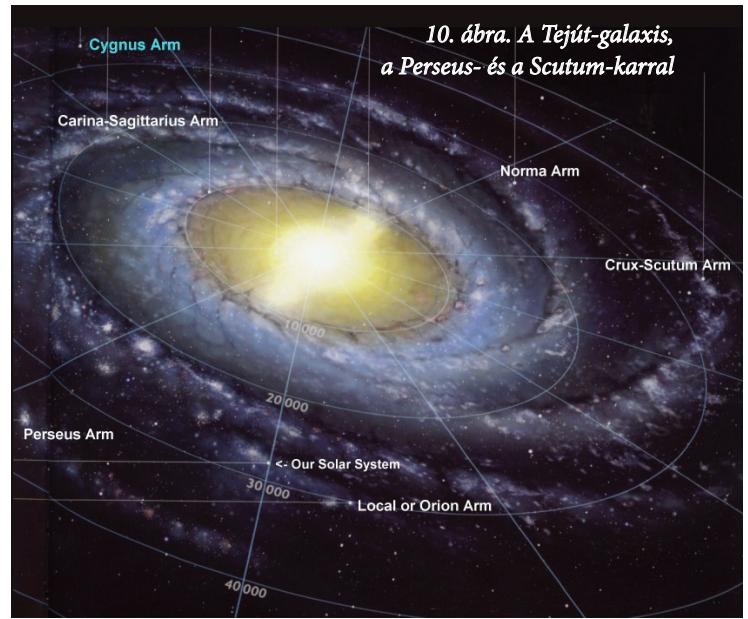
Végkövetkeztetés

Mi a világegyetem? Isten teremtett műve, egy olyan nagy és bonyolult csoda, amelyen magasztos, csodálatos, jó, hatalmas, dicsőséges és szent a Teremtője (Zsolt 19:1-5).

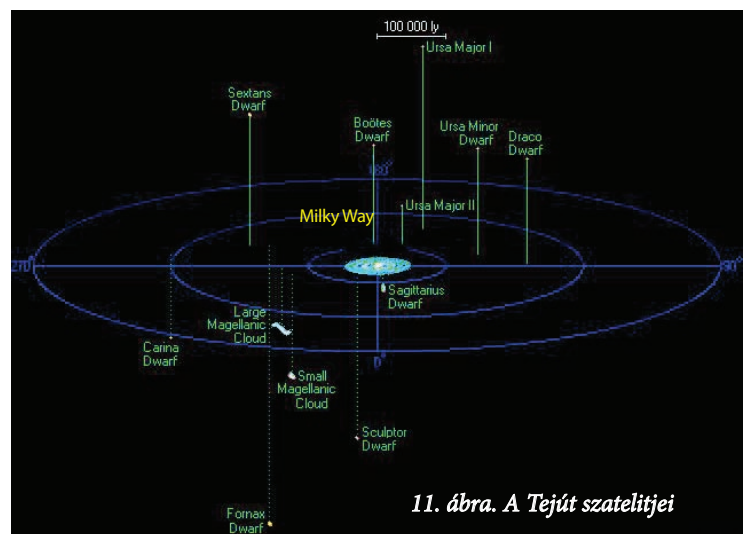
Isten óhaja az, hogy a teremtett világban kinyilatkoztott összhang, szépség és mélyeséges bölcsesség meggyőzőn bennünket, hogy törekedjünk Hozzá hasonlóná válni, erkölcsös lénynek megmaradni, hogy sose okozunk csalódást Neki. Ez csak akkor lehetséges, ha folyton Őbenne maradunk, és ha megengedjük, hogy Ő bennünk maradjon, mivel „Nálam nélkül semmit sem cselekedhettek” – mondja szülői figyelmeztetéssel az Úr Jézus Krisztus. Ha a természet engedelmeskedik, akkor az embernek kötelessége megnyitni füleit, és ne hallgattassa el azt a szelíd sutogást, amellyel Isten a lelkét megszólítja. Az ember adjon mindig hálát Istennek a Tőle kapott életével, hisz az Úré minden élő lélek! ■

Forrás:

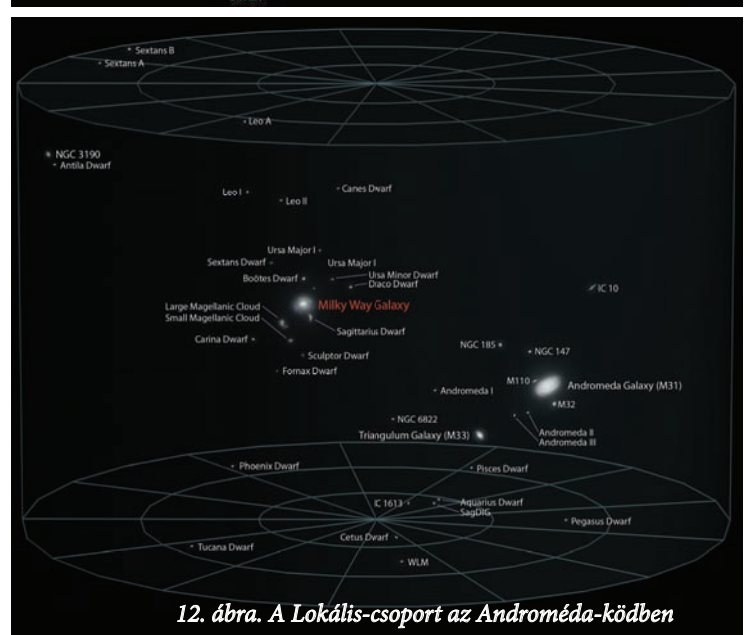
- 1, 2, 4-9, 11-12. ábrák – en.wikipedia.org
- 3. ábra – www.nasa.gov
- 10. ábra – www.universetoday.com

10. ábra. A Tejút-galaxis, a Perseus- és a Scutum-karral

11. ábra. A Tejút szatellitjei

12. ábra. A Lokális-csoport az Androméda-ködben

Hogyan kell érteni a teremtést?

Ez a cikk az Adventist World 2008. februári számában jelent meg.

Miután Charles Darwin kijárta Cambridgeben a Chirst's College tanfolyamait, ahol az Urat készült szolgálni, 1831-ben felszállt a H. M. S. Beagle nevű hajó fedélzetére, s egy olyan utazásra indult, amely később megváltoztatta a világot.

Az öt évig tartó utazás Dél-Amerika nyugati partjaihoz vezette, ahol különböző egzotikus, addig még ismeretlen állatfajokat figyelhetett meg. Darwin figyelmét egy különös madárfaj – a Galápagosi kanári – vonta magára. Tanulmányozni kezdte a madarak életét, és megfigyelte a csőrük között levő formai és méretbeli különbségeket. S e sokféleség látványa ihlette végül eredtetanát.

Darwin 1836-ban visszatért Angliába, s 1842-ben hozzáfogott könyve megírásához a következő címmel: *A „fajok eredete” a természetes kiválasztódás, avagy az előnyösebb helyzetben levő fajok fennmaradása a túlélésért vívott küzdelemben* (ismertebb és egyszerűbb nevén: „A fajok eredete”), amely 1859-ben jelent meg.

Nem sokkal a könyv megjelenése után Darwin hosszas levelezést folytatott barátjával és munkatársával Asa Gray kutatóval, akivel megosztotta kételyeit, és elmondta, hogy számára még nem teljesen világos, hogy mi lesz evolúciós vélekedéseinek a végkifejlete. „Tudatában vagyok annak, hogy egy elkeseredett dulakodás kellős közepében vagyok,” – vallotta – „nem tudom elhinni, hogy az általunk ismert világ a vé-

letlen szüleménye, de ezzel egyidőben nem tudok egyénileg úgy tekinteni minden dologra, mint ami egy terv eredményeképpen jött létre.”

Darwin kételyei abból adódtak, hogy megpróbált összefüggést találni a megfigyelt természet csodái és a szépséggel együtt járó brutális valóságok között. S mivel szemtanúja volt a romboló erőknek, ahelyett, hogy a teremtett világban jelen levő minden torzulásra bibliai magyarázatot keresett volna, elutasította Istent.

Gyakran mi is hasonló dilemmával küzdünk, amikor próbáljuk megérteni eredetünket. Elkerülhetetlen a kérdés: „Honnan jövök?” „Hogy jutottam ide?” „Hogyan nyerhet értelmet és jelentőséget létezésem?”

S végül Darwin egy istentagadó eredet-elméletet dolgozott ki. Más szóval kizárta Istent. A másik oldalon pedig ott van a deizmus, amely a mindenben jelen levő Istennel próbálja magyarázni az eredetet. S mivel közülünk senki sem volt szemtanúja az eseményeknek, nem tudhatjuk, hogy milyen volt a kezdet, s így csak a bizonyítékokat elemezhetjük és csak ezek alapján dönthetünk.

Az evolucionizmus feltételezései

Az evolúciós elmélet egy sor feltevésen alapszik. Ezeket soroljuk fel az alábbiakban, idézve a néhai G. A. Kerkut, az University of Southampton kutatóját:

- Élettelen anyagban született meg az élet, az élő anyag.
- Ez a spontán folyamat csak egyszer történt meg.
- A vírusok, baktériumok, növények és állatok mind kapcsolatban állnak egymással.
- Az egysejtűek többsejtű szervezeteket hoztak létre.
- Minden gerinctelen lény kapcsolatban áll egymással.
- A gerinctelen lényekből jöttek létre a gerincesek.
- A halakból alakultak ki a kétéltűek majd a hüllők, aztán a madarak, végül pedig az emlősök.

Az olvasóra bízom a személyes következtetéseket a fenti felsorolással kapcsolatosan. Másfelől pedig a Biblia meggyőző bizonyítékokat szolgáltat, s ezek segítségével levonhatjuk a következtetést eredetünkre vonatkozóan.

Joggal mondja Pál apostol, hogy az ember a természet által ismeri meg valamelyest Istent még akkor is, ha nem ismeri a Szentírást: „Mert ami Istenben láthatatlan, tudniillik az ő örökké való hatalma és istensége, a világ teremtésétől fogva az ő alkotásaiból megértetvén megláttatik; úgy, hogy ők menthetetlenek.” (Róm 1:20).

Nem tudhatunk mindent Istenről, de Pál szavai szerint a természetet tanulmányozva két dolgot megismerhetünk az Ő láthatatlan tulajdonságaiból. Az első az, hogy örök hatalommal rendelkezik, a második pedig az, hogy Ő mennyei (istensége). Meglehet, hogy Darwin végül nem akart párhuzamot vonni a „természetes kiválasztódás” általi uralkodás és a Biblia Istene között. De mégis leírja ezt a hatalmat, és öröknek is nevezi, s teszi ezt az istenséggel egyenértékű kifejezések használatával. Azon istenséghez hasonlítja, amely bizonyos értelemben számára ismeretlen volt.

A Biblia visszatartás nélkül hirdeti az „ismeretlen” Isten valós természetét. „Az Isten, aki teremtette a világot és mindazt, ami abban van, mivelhogy ő mennyeinek és földnek ura, kézzel csinált templomokban nem lakik. Sem embereknek kezétől nem tiszteltetik, mintha valami nélkül szükkölnének, holott ő ad mindeneknek életet, lehetet és mindent; és az egész emberi nemzetséget egy vérből teremtette, hogy lakozzanak a földnek egész színén, meghatározván eleve rendelt idejüket és lakásuknak határait; hogy keressék az Urat, ha talán kitapogathatnák őt és megtalálhatnák, jóllehet bizony nincs messze egyikőnkől sem: mert ő benne élünk, mozgunk és vagyunk; miképpen a költőitek közül is mondatták némelyek: mert az ő nemzetsége is vagyunk. Mivelhogy azért az Istennek nemzetsége vagyunk, nem kell azt gondolnunk, hogy aranyhoz, vagy ezüsthöz, vagy kőhöz, emberi mesterség és kitalálás faragványához hasonlatos az istenség. E tudatlanságnak idejét azért elnézvén az Isten, mostan parancsolja az embereknek, mindenkinek mindenütt, hogy megtérjenek: mivelhogy rendelt egy napot, melyen megítéli majd a föld kerekességét igazságban egy férfú által, kit arra rendelt; bizonyosságot tévén mindenkinek, az által, hogy feltámasztá őt halottaiból.” (Csel 17:24-31)

Teremtői hatalom Jézusban

Az eredetek kérdése csak akkor zárható le, ha eldöntjük, hogy elfogadjuk vagy sem Jézus Krisztus feltámadását és kijelentését, mely szerint Ő minden létező dolog Teremtője, s ezáltal Urunk is (lásd Jn 1:13-14). Amikor azt olvassuk János

evangéliumában, hogy Jézus az „Ige”, Akinek sosem volt egy kezdete, Aki az Istennel egyenlő, s Aki mindent alkotott, akkor el kell döntenünk, hogy amit itt olvasunk, az valóság-e vagy csak illúzió.

A teremtéstörténet a Mózes első könyvében egy ismétlődő kifejezéssel írja le azt, hogy az Ige alkotott mindent: „Monda Isten...” A Biblia azt állítja, hogy ami nem létezett korábban, az hirtelen előállt.

Az életet megteremtő Jézus szavainak természete egy semmihez sem fogható tulajdonságára utal. Egy négy napja halott ember oszlásnak indult tetemei előtt Jézus felkiáltott: „Lázár, jöjj ki!” S az evangéliumokban azt olvassuk, hogy „kijöve a megholt” újra életben (Jn 11:43-44). Valaki azt mondta, hogy ha Jézus nem szabott volna parancsának korlátot Lázár neve kiejtésével és a feltámadás általános szavait ejtette volna ki, akkor szavára minden holt feltámadt volna.

Darwin látta a világban levő gonoszsgót. Am kezdetben nem ilyen volt a világ...

A teremtéstörténet felületesebb olvasása nyomán is felfedezhető, hogy milyen céllal teremtett Isten: „És látá Isten, hogy minden amit teremtett vala, ímé igen jó.” (1Móz 1:31). Az egész nagy teremtésben nem volt egyetlen pusztulásra utaló jel sem, nem volt olyan rombolás, ami végül gondolkodóba ejtette Darwint. Minden állat, növény, az újonnan megteremtett bolygó Isten dicsőségét tükrözte, a teremtményei iránti jóindulatát fejezte ki. De a föld csak az után kezdett tövist teremni, s kezdett az életre átok nehezéni, miután az emberiség hátat fordított Jézus, a Teremtő életadó szavainak (lásd: 1Móz 3:1-16).

Ez a látásmód segít megértenünk a földi dolgok jelenlegi állapotát. S az Úr ugyanazon teremtői hatalma, amely kezdetben csupán szavára megalkotta a világot, ma újra így szól hozzánk: „Mert ímé, új egeket és új földet teremtek.” (Ésa 65:17).

Pál apostol szavai szerint, addig is „a teremtett világ sóvárogva várja az Isten fiainak megjelenését.” Mivel az egész teremtett világ „nyög... várván a fiúságot, a mi testünknek megváltását.” (Róm 8:19-23).

Jézus hatalma ugyanaz, akár személyesen hozzánk beszél, akár Igéje által szól. ■

Graeme Loftus ausztráliai származású nyugalmazott lelkész

Tíz kérdés az emberi fossziliákról

Ezt a cikket a Heted-napi Adventista Egyház geológiai kutatásokat végző intézménye készítette.

Forrás: <http://grisda.org/resources/faq/fossil-humans/>

1. Valóban létezett a barlanglakó ember?¹

Voltak emberek, akik barlangokban laktak és bizonyára ma is vannak ilyenek. Az, hogy valaki barlangban él, még nem bizonyítja, hogy „primitív”. Azt tartják, hogy a cro-magnoni ember barlangban élt, s egyesek szerint ő volt a franciaországi és más közelebbi barlangokban talált falrajzok szerzője. A cro-magnoni ember lényegében hasonlított a modern európai emberhez, tehát valószínűleg ő volt az európai ember őse.² Ám minden bizonnyal magas értelmi, művészi és technológiai képességekkel rendelkezett.

2. Valójában fossziliák azok, amelyek primitív emberi maradványoknak tűnnek?

Olyan fossziliákat fedeztek fel, amelyek embernek tűnnek, ám olyan jellegzetességeik vannak, amelyek nem találhatók meg az embernél. Ilyen példa a neandervölgyi ember, vagy más emberi maradványok, amelyeket „erectus” gyűjtőnéven ismerünk. Ide tartozik például a „jávai élőember” vagy a „pekingi élőember”, továbbá néhány más afrikai embertípus. Ezek emberi maradványoknak tűnnek, ám valamelyest eltér formájuk az emberi lényekétől. A teremtéstan hívei általában ezeket a maradványokat kihalt emberi fajoknak tulajdonítják.³

3. Létezett-e egyáltalán a neandervölgyi ember?

Azok, akik hiszik a teremtést, azon a véleményen vannak, hogy a neandervölgyi ember valóban emberi faj volt,⁴ s bizonyos fenntartásokkal ezzel egyet értenek még az evolúció hívei is.⁵ Meglehet, hogy a neandervölgyi ember alkalmadtán tényleg barlangban élt, vagy talán oda temette halottait, ám ez nem azt jelenti, hogy nem volt emberi lény. A koponyája nagyobb

volt, mint a modern emberek nagy többségének koponyája. A homloka meg az álla is a szokásosnál nagyobb volt. Úgy tűnik, hogy rendelkezett bizonyos kultúrával és intelligenciával. A neandervölgyi embernek voltak sajátos tulajdonságai is, ám a legtöbb fellelhető a mai emberben is. A koponyacsonton megfigyelt eltérések lehettek például annak is a következményei, hogy zord időjárási viszonyok között élt, vagy, mert olyan táplálékot fogyasztott, amelyet nehezen lehetett megrágni. Valószínűleg nagyobb testalkata is volt a mai emberénél.⁶ Egy neandervölgyi ember csontjának vizsgálata kimutatta, hogy DNS szerkezete eltérő az emberi lények DNS szerkezetétől, bár bizonyítható a kapcsolat a neandervölgyi és a ma élő emberek között.⁷ Anatómiai szempontból a neandervölgyi ember egy különleges faj volt, amely a szélsőséges körülményekhez alkalmazkodott.

4. Mi az „ősi” emberi fosszília?

Van számos csontmaradvány, melyek egyik ismert emberi fajhoz sem sorolhatók, s ezeket így nevezik: „őskori *homo sapiens*”.⁸ Néha bizonyos megnevezéssel is illetik ezeket, mint például: *homo heidelbergensis*, *homo rhodensiensis* vagy *homo antecessor*. Ezek általában hatalmas homloklebennel rendelkeztek, mint például az „erectusok”. Az agynak helyet adó koponyaüregük nagyobb volt az erectusokénál (kivéve a neandervölgyi emberét), ám kisebb a mai emberénél. A teremtélmélet támogatói ezeket emberi fajként fogadják el.

5. Kik voltak az erectusok?

Ázsiában, Afrikában és dél-kelet Európában számos olyan leletre bukkantak, amelyek a mai emberhez hasonló felegyenesedett járásra utalnak, koponyájuk azonban különbözött a modern emberi koponyától. Agyuk kisebb volt, koponyájuk vastag csontozatból volt, hatalmas homlokuk

Franciaországi (Lascaux) falrajz, amely állítólag a paleolitikum idején készült.

volt, ám nem volt előreálló álluk. Az egyik legjobban fennmaradt lelet a „turkanai fiú”, amely már 152 cm magas volt, amikor hozzávetőlegesen 8–11 éves korában meghalt. Egy felnőtt egyed elérhette a 179 cm magasságot is. Egyes leletek arra utalnak, hogy az erectusok már készítették maguknak szerszámot és ismerték a tüzet is. A teremtéstan hívei általában kihalt emberi fajnak tartják az erectusokat. A vérfertőzés és a szélsőséges körülmények különleges anatómiai jellegzetességeket eredményezhetnek.

6. Mi az australopithecus?

Az australopithecus fajhoz tartoztak különböző kihalt, két lábon járó majomfajok. Igaz, hogy még nem egészen világos, hogy mennyire voltak teljesen felegyenesedve. Ide a következő fajok tartoznak: *australopithecus*, *paranthropus*, és valószínűleg az *ardipithecus* és *kenyanthropus* is. Azonban a legkiemelkedőbb az *australopithecus*. Csontszerkezetében számos átmeneti jellegzetességet fedezhetünk fel a majom és a modernkori ember csontozata között. Koponyája egy majom koponyájának méretéhez hasonló, ami arra utal, hogy fán élt. Egyesek szerint nem tudott olyan jól két lábon járni, mint a mai csimpánzok.⁹ Ennek értelmében az australopithecus egy kihalt majomfaj lehetett.

7. Létezik-e egy evolúciós folyamat a majomtól az ember kifejlődéséig?

Egyes fossziliák, maradványok vegyes – emberre és majomra is utaló – jellegzetességekkel rendelkeznek. Megpróbálták ezeket időrendi sorrendbe helyezni, a legkevesebb emberi tulajdonságtól kezdve a legtöbb emberi jellegzetességig. A legkevesebb emberi tulajdonsággal az australopithecus rendelkezett, őt követték az erectusok, majd az ősember, aztán a neandervölgyi, majd a cro-magnoni ember. Egyesek számára ez a felsorolás meggyőzőnek tűnik, és evolúciós folyamatnak tekinthető.¹⁰ Csak hogy általánosan elfogadott tény az, hogy az australopithecus és más ősi fajok nem tartoztak az ember megjelenését eredményező evolúciós folyamathoz, vagyis nem közvetlen ősei az embernek. A teremtéstan hívei általában hangsúlyozzák az australopithecus és a *homo* (ide tartozik az ember is) fajok közötti különbséget, s ezzel elutasítják azt, hogy az australopithecus az ember őse lett volna.¹¹ A viszonylag kevés és csupán részleges adat összevetése, s azon tudósok szétszóródása a világban, akik megtalálták a legfontosabb fossziliákat, valamint a filozófiai feltevések befolyása gátat ve-

tett annak, hogy a valóságból kizárják a feltevéseket. A legújabb kutatások ellentmondanak a már elfogadott, korábbi elméleteknek, s ilyen értelemben a majomtól induló evolúciós folyamat elmélete egyre vitatottabb lett. A talált emberi maradványok azonosíthatóan nagyon sok alcsoporthoz tartoznak, s ebből adódott elsősorban egy igen bonyolult változatosság, amely után elkezdődik számos származástani vonal eltűnése és csupán egyetlen alcsoport túlélése, amelyet a mi esetünkben modern embernek nevezünk.

8. Mit lehet tudni az özönvíz előtt élt óriásokról? Találtak-e ilyen maradványokat?

A Biblia nem állítja határozottan, hogy az özönvíz előtt élő emberek mind óriások voltak. Csak annyit tudhatunk, hogy esetleg némelyek növekedésbeli rendellenességekkel rendelkeztek. Az „óriás” szóra fordított *nephilim* kifejezés csak egyszer jelenik meg a 1Móz 6:4 versében. Az apokrif iratok utalnak az özönvíz előtt élt óriásokra, ám nincs bizonyítékunk arra vonatkozóan, hogy az özönvíz előtt minden ember óriás lett volna. A *Worth1000.com* honlap 2002-ben egy vetélkedőt hirdetett meg a következő címmel: „Archeológiai anomáliák – második rész”. A szervezők azt remélték, hogy a résztvevők különböző archeológiai csalásokat, tévedéseket fognak beküldeni. S a beküldött képek között volt olyan is, amely óriások hamisított csontvázait ábrázolta (lásd például: <http://fx.worth1000.com/entries/18533/giants>). A beküldött fényképek sokáig megtekinthetők voltak a világhálón, ám ezzel nem az volt a cél, hogy elfogadják és elhiggyék az emberek. Azóta számos ilyen hamisított kép kering az interneten, de még egyetlen leletről sem bizonyosodott be, hogy özönvíz előtti korban élő szokásos magasságú vagy talán óriási testalkatú embereké volt.

9. Honnan származnak az emberi fajok? Ezek közül némelyek meg vannak átkozva?

Minden ember a bűn átka alatt él, és ennek az átoknak minden valószínűség szerint nincs egyik vagy másik fajra nagyobb hatása. A fajok általában akkor fejlődnek ki, amikor viszonylag kis létszámú embercsoport több nemzedéken át elszigetelten él valahol. A távolság, a nyelvi és fizikai választófalak ilyen elszigetelő mechanizmusokként működhetnek. Amikor a Babel-toronynál összezavarodtak a nyelvek, az emberek szétszóródtak, kisebb csoportokat alkottak, elszigetelődtek egymástól, és így jöttek létre a különböző emberi fajok.

Homo erectus
a michigani Ann
Arbor Természettudományi
Múzeumban.

Grúziában (Dmanisi)
talált homo erectus
georgicus fosszília.

Egyes faji tulajdonságok annak is köszönhetőek, hogy bizonyos fiziológiai jellegzetességek előnyösebbek egy adott környezetben. Ilyen például a bőrszín.¹² A D-vitamin termelődéséhez szükség van a napfényre. Azok az emberek, akiknek túl magas bőrük melanin termelődése, D-vitaminhiányban szenvedhetnek, ha olyan területen élnek, ahol kevés a napfény, mint például a sarkvidéken. A skandináv országokban viszont a világos bőr előnyt jelent. A túl sok napfény azonban elpusztítja a B9-vitamint, s így fennáll a bőrrák veszélye. A melanin egy sötét színű pigment, amely megvédi a forró égővön élőket a naptól, s ezáltal a sötét bőr előnyt jelent például az egyenlítő környékén. A különböző fajokhoz társított bőrszín általában a DNS-szerkezet vál-

tozatosságának köszönhető, nem pedig a mutációnak. Minden valószínűség szerint az emberi szervezet úgy lett megtervezve, hogy különbözőségeket mutasson be. Hisz minden más szervezetben ez a különbözőség fellelhető.

10. A teremtésan szempontjából még milyen tisztázatlan kérdések merülnek fel az emberi fossziliákkal kapcsolatban?

Íme, a leggyakoribbak: Miért nem találunk egyetlen emberi maradványt sem az özönvíz előtti korból? Mivel magyarázható, hogy olyan fossziliákat találtak a tudósok, amelyekben egyaránt fellelhetőek a majom, de az ember jellegzetes tulajdonságai is? Emberi fossziliákat miért csak a felszín közeli rétegekben találtak? ■

2010-ben, Johannesburg mellett talált hiányos australopithecus sediba csontvázak.

1. További információk: Nalin, R. Where do humans come from? In Gibson, *Understanding Creation*, 188–197. old.
2. (a) Semino O, Passarino G, Oefner PJ, + 17 más szerző. 2000. The genetic legacy of Paleolithic *Homo sapiens* in extant Europeans: a Y chromosome perspective. *Science* 290:1155–1159. old.; (b) Arsuaga JL. *El Collar del Neandertal: En Busca de los Primeros Pensadores*. Madrid: Ediciones Temas de Hoy. (c) Pridoux T. 1973. *Cromagnon Man*. NY: Time-Life Books.
3. Lubenow, ML. 2004. *Bones of Contention: A Creationist Assessment of Human Fossils*. Grand Rapids, MI: Baker Books.
4. Cuozzo, J. 1998. *Buried Alive: The Startling Untold Story About Neanderthal Man*. Green Forest, AR: Master Books.
5. Stringer, C. and P. Andrews. 2005. *The Complete World of Human Evolution*. New York: Thames and Hudson.
6. Ruff CB, Trinkaus E, Holliday TW. 1997. Body mass and encephalization in Pleistocene *Homo*. *Nature* 387:173–176
7. Green KE et al. 2010. A draft sequence of the Neandertal genome. *Science* 328:710–722.
8. http://en.wikipedia.org/wiki/Archaic_humans
9. Spoor F, Wood B, Zonneveld F. 1994. Implications of early hominid labyrinthine morphology for evolution of human bipedal locomotion. *Nature* 369:645–648.
10. Stringer, C. és P. Andrews. 2005. *The Complete World of Human Evolution*. New York: Thames and Hudson. Régebbi, fontos, erre vonatkozó dolgozatokat fedeztek fel, mint például: Ciochon RL, Fleagle JG, editors. 1993. *The Human Evolution Source Book*.
11. Lubenow, op.
12. Jablonski, NG és G Chaplin. The evolution of human skin coloration. *Journal of Human Evolution* (2000) 39:57–106.

A nevelés, mint a nőiesség dimenziója

Az ünnepek és megemlékezések nagyon jó alkalmat szolgáltatnak feleleveníteni azokat az örömeket és bánatokat, győzelmeket és vereségeket, amelyekben az idők folyamán részünk volt. S a Nők Nemzetközi Napja, az utóbbi években kapott gyöngédségével és hálaérzetével együtt egy ilyen emlékezési alkalom. Ám Pierre Grimall is megjegyezte a *Histoire mondiale de la femme* című művében, hogy „a történészek csak a férfiak történelmét írják meg”. A világ nagy változásaiban mintha csupán árnyékként tűnne fel a nő, s csak az utóbbi két évszázadban kezdte kikövetelni helyét a történelemben néhol diszkrétan, néhol pedig indulatosan.

Azonban van egy terület ahol a nők szerepe mindig meghatározó volt. Ez a nevelés.

Az ember nagy nevelője

Anatole France a *Le Jardin d'Epicure* című aforizma-gyűjteményében a nőt „az ember nagy oktatója” névvel illette, mivel tanítja a „csodás erényeket”. S habár az iskola világa sokáig zárva volt a nő előtt, mégis az ő tiszte volt átadni az élet legfontosabb leckéit. Az ember összes érzelmi és lelki értéke – kezdve az egyszerű társadalmi szabályzatoktól a legmélyebb hitig – az anya odaadásán és lelkén keresztül jutott el egyik nemzedéktől a másikig. S bár a Biblia lapjain kevés szó esik Máriáról, mégis ő a nevelésre hívás legékes-szólóbb példája minden édesanya számára.

A női nevelés – egy befektetés

Az anyasági szereppel együtt a nő azt a feladatot is kapta, hogy képességeit fejlessze annak érdekében, hogy ösztönszerű támogatásnál többet nyújthasson előbb a családnak, aztán a közösségnek és a társadalomnak is, ahol él. Olyan körülmények közepette, amikor az ingyenes oktatáshoz való hozzáférés közönséges dologgá vált, szinte elképzelhetetlen, hogy 3–4 nemzedékkel ezelőtt dédnagyanyáink és nagyanyáink aligha

tudtak olvasni, és ritkán engedhették meg magunknak azt, hogy akár csak álmodozzanak arról, hogy mit is kezdhetnének adottságaikkal.

Egy képzett nő ma alapos és bonyolult döntéseket hozhat önmagára és családjára vonatkozóan, s olyan utat választhat, amely bármilyen szakmát – adottságai függvényében – hozzáférhetővé tehet önmaga számára, vagy ő lehet az, aki gyermekei első lépései fölött őrködik az iskola világában. Ha felkarolja a tanítás természetes ajándékát, a pedagógiai utat választó női személynek lehetősége adódik gyermekei felkészítése által jövőt építeni.

A női nevelés hatása túlmutat munkája azonnali gazdasági és társadalmi hasznán: sokkal demokratikusabbak azok az országok, ahol a nők kiképzésben részesülnek, kezdeményezőbbek és részt vesznek a közösségi munkában. Adelaide Hoodles egyszerűen fejezi ki ezt a valóságot: „Oktass egy fiút, s egy egyént oktatsz. Oktass egy lányt, s egy közösséget oktatsz.”

Nevelésre hívás

Mindazon szerepek mellett, amelyet ma betölt egy nő, a legfontosabb a nevelői szerepvállalás. A férfi mellett írva a történelem eseményeit, a nő egy édesanya, aki az élet értelmének leckéit továbbadja, s a féltve őrzött egészséges szokásokat és lelki értékeket átmenti a következő nemzedék számára. És szintén ő a tanár, a tanító vagy példakép, aki gyermekek nemzedékeit ihleti. Ő egy ember a Teremtő képére, aki hittel válaszol az Ő hívására. ■

Dr. Zenobia Niculiță
egyetemi lektor, Adventista Teológiai Intézet,
az Óvodapedagógus és Tanítóképző Szak
koordinátora.

A Gabriel Işvan által szerkesztett Igék és jelentésük című műsor a Radio Vocea Speranței péntek és vasárnap esti adásában, valamint a szombat és vasárnap reggeli adásában is elhangzik.

Igék és jelentésük

Tanít-e Krisztus arra bennünket, hogy jogtalanul szerezzünk javakat?

„Én is mondom néktek, szerezzetek magatoknak barátokat a hamis mammonból, hogy mikor meghaltok, befogadjanak benneteket az örök hajlékokba.” (Lk 16:9)

Ez a szöveg a hamis sáfárról szóló példázat (Lk 16:1-13) végén található. A példázatban egy gazdag ember felszólítja hűtlen szolgáját, hogy számoljon el javaival, mert el fogja őt bocsátani. A szolga meghamisítja a gazdának adós személyek hitelezői leveleit, mert arra számít, hogy ezáltal elnyeri az adósok jóindulatát, s ez jól jön, ha majd állás nélkül marad.

A gazda pedig megdicsérte a szolgát: „eszelen cselekedté!”. Vajon ez a gazda Isten? Megtörténhet, hogy igazságtalan vagy, mégis megdicsér a menny? Vajon a munkaadóknak el kellene olvasniuk ezt a bibliai leírást, és meg kellene dicsérniük igazságtalanul eljáró alkalmazottait, amikor olcsóbban adják el az árut? Egyáltalán dicséretre méltó dolog az erkölcstelen bölcsesség?

Mit mond a szöveg

A példázatokban a tanulság fontos nem a részletek. A példázatok magyarázatakor nem kell különleges fontosságot tulajdonítani minden apró részletnek, mint például annak, hogy a „gazdag ember” tulajdonképpen Isten.

A sáfárt Jézus határozott módon jellemzi: hamis. Vagyis erkölcstelen, elítélendő cselekedetei vannak. Ebben az értelemben még furcsábban hangzanak a gazda dicsérő szavai. S mivel a példázat csúcspontját képezi ez a dicséret, ebből az derül ki, hogy Jézus valami tanulságot talált tanítványai és hallgatói számára abban, amit a gazdag ember mondott hűtlen szolgájának. Ám a gazda nem tekintett el a sáfár hamisságától, hanem elbocsátotta őt. Mindemellett az, ahogy ez a szélhámos megpróbált barátokat szerezni magának, olyan leleményességre vall, amelyet még a gazda is méltányolt, sőt nem tudta megállni, hogy ne fejezze ki csodálatát.

A „hogy mikor meghaltok, befogadjanak benneteket az örök hajlékokba” kifejezést egy másik fordítás a következőképpen tolmácsolja: „hogy amikor elfogy, befogadjanak benneteket az örök hajlékokba” (*új fordítású Biblia*). Ez már összhangban van a Szentírás többi tanításával is, hiszen az örök hajlékokba való belépésre Jézus visszajövelekor kerül sor, nem pedig a halál pillanatában (Jn 14:3).

Hamis gazdagság

A 11. versben azt olvassuk: „Ha azért a hamis mammonon hívek nem voltatok, ki bízná reátok az igazi kincset?” Ebből azt érzük, hogy nem a 9. versben említett igazságtalanul szerzett javak képezik a hamis gazdagságot, hanem az, hogy ezek ellentétesek az igazi gazdagsággal, mert csak álgazdagságok, hamis, mulandó javak. Akkor melyek az igazi javak? A menny örök gazdagságai, a mennyei lelkületben megalkotott földi elvek és cselekedetek, amelyek a mennyek országához vezetnek. Azért mondta a Megváltó, hogy „e világnak fiai eszebbek a világosságnak fiainál a maguk nemében” (8. vers u.r.), mert ezek az emberek a világ mulandó dolgait használják fel, hogy barátokat szerezzenek, és földi jövőt biztosítsanak maguknak.

A példázat tanulsága az, hogy ebben az életben mindenünk, amink van „másvalakié”, azaz Istené, s mi csak sáfárok vagyunk. Ezt a bibliai elvet számos helyen megtaláljuk a Szentírásban. Fel kell használnunk a ránk bízott anyagi javakat, hogy mennyei Atyánk érdekeit szolgáljuk, embertársaink szükségleteinek eleget tegyünk és elősegítsük az evangélium terjedését.

Végkövetkeztetés

A példázat tanulsága tehát egyszerű és érthető: használjuk fel e mulandó világ javait embertársaink érdekében, hogy barátságot köthessünk velük és szolgálhassunk nekik, s akkor biztos jövőt biztosítunk magunknak – az örökéletet. ■

Gabriel Işvan igazgató, Vallásszabadság és Kommunikációs Osztály, Munténiai Egyházterület

A râmnicu sãrati gyülekezet

A napjainkban 170 tagot számláló râmnicu sãrati adventista gyülekezet számára 1920 jelentette a hajnalhasadást. E közösség a mennyei vezetés alatt megõrizte küzdõ és gyõzelmes gyülekezeti státusát. A gyülekezet megszervezése Ștefan Demetrescu lelkész, a romániai adventizmus kiemelkedõ úttörõjének nevéhez fûzõdik. Kezdetben a kis csoportként mûködõ közösségnek 16 tagja volt, s az istentiszteleteket egy bérelt helyiségben, egy igencsak egyszerű épületben tartották a Principele Ferdinand utcában. Késõbb, az 1946–1953-as idõszakban a csoport átköltözött egy adventista cipésmester házába a Gãrii utcába. Ebben az idõben kezdte lelkési szolgálatát Petre P. Paulini testvér is, kinek neve szorosan kapcsolódik a râmnicu sãrati adventista gyülekezet történelméhez. 1953. november 11-én megvásárolták a Mihai Eminescu utca 6. szám alatt levõ épületet, amely nagyszabású felújításra szorult, és amely ma is az advent közösség fontos központja.

A râmnicu sãrati gyülekezethez jelenleg a következõ csoportok tartoznak: Boldu, Râmnicelu

és Grebnãu. Egyházunk elismert missziós lelkülete, az embertársak szükségletei iránti érdeklõdése, valamint a helyi intézmények és vallási közösségek közötti párbeszéd elõsegítése terén. Ezek mellett az adventista gyülekezet egyre inkább kiveszi részét a misszió-, a társadalmi- és nevelõi munkából.

A Szentlélek vezetése alatt gyülekezetünk tervei között szerepel a „Nyitott Kapuk Napja” elnevezésû program, valamint az erkölcsi értékeket és az egészséges életelveket népszerűsítõ tevékenységek megszervezése. Jelenleg tárgyalásokat folytatunk a TvSat helyi televízióadóval, egy egészséges életmódot népszerűsítõ mûsor elkészítése érdekében. Az érdeklõdõk megismerhetik gyülekezetünk programjait és tevékenységeit a www.facebook.com/biserica.azsramnicusarat Facebook oldalon, vagy a gyülekezet hivatalos honlapján: www.ramnicusarat.adventist.ro.

Florin Ghitã lelkész

Kuba

Az „Antillák gyöngye”, a Kubai Köztársaság a Karib térség legnagyobb szigete. Területe hazánk területének a felét teszi ki, lakossága pedig 11 millió fő. Kubát Kolumbusz fedezte fel 1492-ben, majd spanyol gyarmattá tette, s így is maradt 1898-ig. Még ma is a világ legfontosabb cukornád termelõ országa. A legutóbbi népszámlálási adatok szerint a lakosság 60%-a vallja magát kereszténynek, ebbõl a legtöbb katolikus vagy a pünkõsdi gyülekezet tagja, a többi vagy nem tartozik egyetlen valláshoz sem vagy õsi hitet vall magáénak. Kuba 1992-ben mondott le hivatalos ateista megnevezésérõl, ennek következtében II. János Pál pápa 1998-ban ellátogatott a szigetországba, 2008-ban pedig megnyitotta kapuit az elsõ orosz ortodox templom.

Az elsõ adventista misszionáriusok a XX. század elején jutottak el Kubába. Õk jobbra laikusok voltak, akik fizikai munkával keresték meg a mindennapit. Egy 1909-ben keltezett jelentésbõl tudjuk, hogy E. W. Snyder volt a szigeten az egyedüli felszentelt lelkész, miközben már 3 megszervezett gyülekezet és néhány egyházi elemi iskola is mûködött. Az 1961-ben bekövetkezett

államosításig egyházunknak 40 elemi iskolája volt Kubában.

Az elsõ kubai származású személy 1907 májusában keresztelkedett meg, s az év végéig további 8 személy fogadta el a keresztséget. Az egyház folyamatosan növekedett, míg 1932-ben meghaladta az 1000 fõt.

Ma Kubában több mint 32000 adventista tag van a közel 300 gyülekezetben és 150 csoportban. A jelentések szerint létezik egy 1922 óta mûködõ teológiai szeminárium is, amelynek több mint 100 hallgatója van, valamint egy nappali foglalkoztató központ hátrányos helyzetû gyerekek számára.

Az 1994-es évtõl kezdõdõen egészen 2000-ig a helyi missziós tevékenységeknek és a külföldi misszionáriusok munkájának köszönhetõen a taglétszám tizenegyzerrõl meghaladta a húszszert.

A kubai adventista egyház 2005-ben ünnepelte 100. évfordulóját, s ez alkalomból a tagok újra fogadalmat tettek, hogy továbbviszik Jézus közeli eljövételének üzenetét az embereknek.

*Adrian Neagu, lelkész,
Olténiai Egyházterület*

BACIU PINTILIE – hűség a próbában (I)

Néhány évvel ezelőtt Isten megadta a lehetőséget, hogy megismerjek egy csodálatos embert, Baciú Pintiliét. Akkoriban 96 éves volt. Csodáltam Istenébe vetett megingathatatlan bizalmát, Aki vezette életét és oltalmazta őt a harctéren, de a fogságban is.

B.P. Baciú Pintilie a nevem, 1915. február 27-én születtem a Bákó megyei Berești Tazlău községben, ortodox családban. Édesanyám Strugari községből származott, édesapám pedig helyi lakos volt. Anyai nagyapám minden vasárnap hét gyermekével együtt a templomban volt. A pap nagyon kedvelte őt. Emlékszem, kisgyerekkoromban édesanyám elvitt a vasárnapi misére, és meg kellett csókolnom minden szentképet, majd végig kellett hallgatnom a szertartást. Egyszer meg is kérdeztem: „*Anyá, ezt is meg kell csókolnom?*” – egyik szentkép Sátánt ábrázolta a polokban.

Édesanyám testvére Costache Dospinescu 1918-ban a frontról egy Bibliával tért haza. S amint olvasta, felfedezte a tízparancsolatot és a szombatot. Akkor 50 éves nagyapám írástudatlan volt, de megérintette, amit hallott. Elkérte fiától a Könyvet, s elvitte a paphoz, hogy kérje ki a véleményét. A pap ezt mondta neki: „*Ez az a könyv, ami nekem is van a templomban. Ebből olvasok. Ez Isten levele hozzánk, emberekhez. S aki azt cselekszi, ami ide van*

írva, annak része lesz a mennyországban és az örök életben.” A pap tudta, hogy mi szent és mi nem.

Szüleim hallgatni kezdtek a Biblia tanításaira. Aztán maguknak is szerettek volna szerezni egy Bibliát. Édesanyám konyhai törölköket szőtt, amiket eladott a vásáron, s így végül sikerült 1920-ban megvásárolnia egy aranyozott kötésű Bibliát. Édesapám megkérdezte a falu papját, hogy jó-e ez a könyv. A pap igennel válaszolt, de hozzá-

tette, hogy az egyszerű embereknek nem kellene olvasniuk, mert amúgy sem értik meg.

Szüleim 1923-ban fogadták el az advent hitet. Akkor 8 éves voltam. S attól kezdve gyűlt bennünket a pap. Egyik este a mi házunkban gyűlt össze néhány hívó és két bibliamunkás. Nemsokára a kapuban megjelent a helyi rendőr és a polgármester. A polgármester odaszólt egyik bibliamunkáshoz: „*Mit keresel itt te gonosztevő?*” Aztán utasította a rendőrt, hogy igazoltassa. A bibliamunkás iratai rendben voltak, a polgármester mégis megpofozta őt.

Másnap reggel behívták édesapámat és a két bibliamunkást a polgármesteri hivatalba. Ahogy odaértek, Costică Moț helyi bojár apámra förmedt: „*Miért fogadsz be minden jöttmentet a házadba? Szégyent hozol a falura!*” Majd úgy megütötte apámat, hogy összeesett. S addig rugdosta, míg vérezni kezdett, majd kilökte a helyiségből.

Cruceanu testvért, a bibliamunkást a polgármester egy vasrúddal verte meg, majd miután vérezni kezdett, a helyi lakosokkal lemosatta, így akarta eltüntetni a verés nyomait. A másik bibliamunkást, Aruxandrei testvért Romănescu az adószedő bántalmazta.

Végül a polgármester kijelentette: „*Cruceanu úr, ha majd még viszket a bőröd, gyere vissza a falunkba.*” Cruceanu testvér így válaszolt: „*Polgármester úr, adja a jó Isten, hogy annyi ember térjen meg, ahány csepp vér folyt ma itt.*”

Dana Bordeianu: Nehezen terjedt Isten Igéje a környéken?

B.P.: Nem. És azért nem, mert bár tíz kilométer távolságra feküdt Strugari község, mások is megtértek. Berești Tazlău faluban volt egy idős, hívó asszony. A Târgu Ocnán levő kolostor papja kedvelte őt. Így is nevezte: *Ruxandra testvérnő*. Amikor az asszony elmesélte a papnak, hogy adventisták vagyunk, a pap azt mondta neki, hogy többet ne menjen a „*tévelygők*” közé. Aztán eltelt egy év, s a pap megállította az idős asszonyt: „*Ruxandra testvérnő, én átköltözöm egy besszarábiai kolostorba. Te csak menj az adventista testvérekhez, mert náluk van az igaz hit.*”

D. B.: Mikor kötött szövetséget az Úrral?

B. P.: Tizenhat éves koromban a gyülekezet Strugari helységben volt. Alexe testvér volt a lelész. Ő keresztelt meg engem és néhány fiatal Tescani faluban, a folyóban. Közben más gyülekezetek is alakultak a környéken, mivel a kedélyek kissé lecsillapodtak. A bucsești-i gyülekezetben ismertem meg későbbi feleségemet, a 19 éves Ciohat Niculinát. Akkor 25 éves voltam. Összeházasodtunk, és egy lányunk született: Lucica. Aztán kitört a háború és besoroztak. Egyszer a családom néhány pár gyapjú zoknit küldött nekem, de később a csomag visszament a következő felirattal: *ELTŰNT*.

D. B.: Ezalatt mi történt otthon?

B. P.: Amíg a fronton voltam, kiadtak egy rendeletet, mely szerint az adventistákat, baptistákat és más felekezethez tartozó személyeket meg kell győzni, hogy térjenek vissza a régi egyházukhoz.

Lucica, a lányunk két és fél éves volt, amikor egy téli vasárnap reggel betoppant a házunkba a rendőr és ráparancsolt a feleségemre: „Fogd a kislányt és menj az iskolához!” Hideg vasárnap reggel volt, s az iskolába azért gyűltek össze az emberek, hogy „kereszténnyé tegyék” Lucicát. A kislány beteges volt, de a pap utasította a rendőrt, hogy Lucicát meg kell keresztelni. Az iskolába hideg volt, s a pap szólt a tanítónak, hogy készítse elő a rézből készült keresztelőmedencét, s valaki hozott a kútról egy veder hidegvizet, amit beletöltött a nagy tálba, majd levetkőztették a kislányt és háromszor beledugták a vízbe. A kislány nagyon sírt. Röviddel ez után megbetegedett és meg is halt.

D. B.: Szörnyű! Egy ilyen kis gyereket...

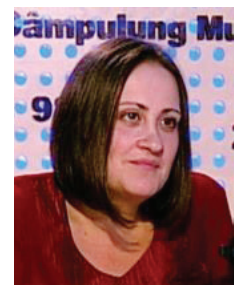
B. P.: Igen. És én a fronton voltam. Édesanyám sírt, a feleségem sírt, a kislány meghalt, én pedig eltűntnek voltam nyilvánítva. Édesanyám sokat imádkozott, s egyszer egy álmot látott. A ház előtt az udvaron volt egy almafacsemete. Jött egy erős ember, s gyökerestől kitépte a csemetét, majd meglóbálta a feje fölött s átdobta a szomszéd udvarára, de az almafa nem feküdt le a földre, hanem egyenesen állt. Édesanyám ebben Isten üzenetét látta, mely szerint fia nem halt meg, csak fogságba esett. Él! Az almafa nem esett el, tehát él. S ez után még többet imádkozott érettem.

Később aztán sikerült egy levelezőlapot küldenem haza, a következő üzenettel: „*Üdvözöllek a nehéz pillanatok, de nagy reménységek közepette. Baciú Pintilie.*” Így tudattam a családommal, hogy még élek.

D. B.: Tulajdonképpen hogy esett fogságba?

B. P.: A Dón-kanyarban 70000 román és 300000 német katona zsúfolódott össze. Egyetlen házban sem volt már szálláshely, legalább még egy istálló sem került, ahol meghúzhattuk volna magunkat a nagy hideg elől. Én egy szénakazal mellé húzódtam és elnyomott az álmom. Tulajdonképpen a „fagyhalál álmom” fogott el. Ráeszméltem, hogy ha elalszom, többé nem ébredek fel. Mozogni kezdtem. Az egyik domboldalra egy pinceféleség volt vájva, s láttam, hogy már hét személy van meghúzódva benne. Én is befurakodtam, s ott sikerült megmelegednem.

Amikor kivirradt, odamentem az ezredeshez: „Mi van veled Baciú?” – kérdezte – „ellenkező irányba kellett volna menekülnöd, mert itt nagyon rossz a helyzet.” Miközben beszélt, néhány katona üzenetet hozott: „*Parancsnok úr, keletről és nyugatról is tankok jönnek...*” Gyakorlatilag be voltunk kerítve. Végül megírták a fegyverletételi okmányt, meghatározták, hová adjuk le a fegyvereinket és, hogy mi lesz a beteg tiszték sorsa. Aztán tízezred magammal felsorakoztattak majd orosz katonák fogtak körül és elindultunk. Nem kaptunk enni-valót, mindenki azt evett, amije volt. Az egyik éjszaka egy falusi iskolában szálltunk meg. A falubeliek oda hordták össze a búzájukat még a háború kitörése előtt. Úgy 7–8 kilogramm búzamatot tettem a hátizsákomba, aztán magamra vettem a zubbonyomat és távoztam. Az ukrán asszonyok nyers krumplit és kukoricát dobáltak nekünk, ebből vettünk magunkhoz. Repülőgépek támadták az ellenséges harci szekereket, s egy ilyen támadás után sok ló elhullott. Amikor egy-egy ilyen helyszínre értünk, a foglyok már készítették is a késeiket. Miután átvonult a menetoszlop, csak a csontok maradtak. Egy alkalommal a vasúthoz érkeztünk. Az egyik vagon tele volt megfagyott káposztával. A katonák harapdálták a megfagyott zöldséget, s a káposztafejek vörösek lettek a vérző fogínyük miatt. Tulajdonképpen ez okozta sok ember halálát is. Én azonban minden nap megettem egy marék búzát. Úgy éreztem, hogy Isten mennyei mannát adott számomra, s így nem kellett sem állattemet, sem fagyott káposztát ennem. Ahol mi nem látunk kiutat, ott Isten több ezer megoldást kínál. ■

Dana Bordeianu
ügyvéd és szerkesztő,
Radio Vocea Speranței
és Speranța TV

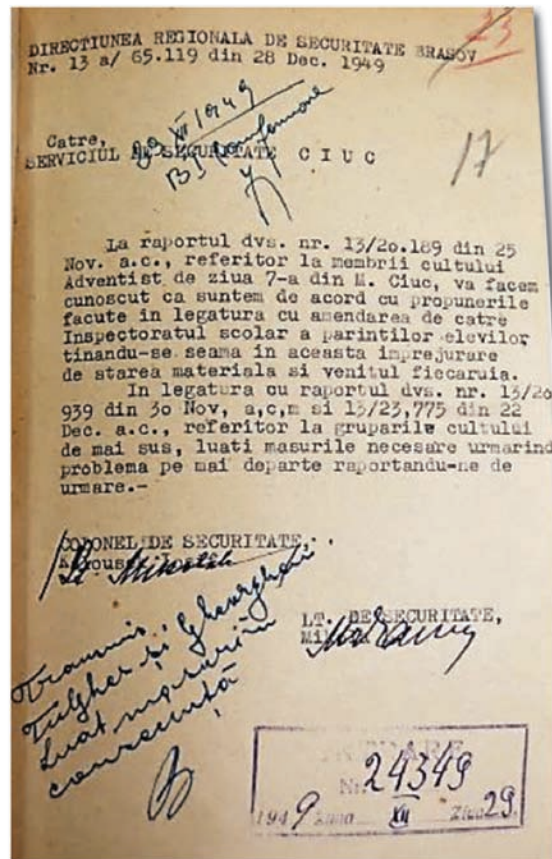
Folytatjuk

A hajdani gyerekek és a szombat

A legtöbb esetben az adventistákat a szombat megtartásával azonosították még akkor is, ha vannak még más keresztények is, akik a maguk módján megtartják ezt a napot. A szombat teológiája a teremtéshez, a szombatot megteremtő és a család intézményét megalapító Teremtőhöz vezet vissza, Aki a bibliai leírás szerint azt szeretné, hogy ezt a napot az egész család közösségben és örömben töltse Ővele. Ezt nagyon nehezen értették meg a romániai hatóságok 1989 előtt. Igazi bizonyágtevést jelentettek az adventisták erőfeszítései és az áldozatokkal illetve kellemetlen következményekkel járó küzdelmek a szombat megtartása érdekében. A kommunista stratégia szerint a hangsúlyt a gyerekekre és ifjakra kellett fektetni, s őket a szocialista, materialista – a kereszténység elleni – tanok felé kellett irányítani. A hatóságok célkitűzéseit már egy titkos, 1963-ban keltezett terv is tükrözi: „tenni kell az adventista egyház korlátozásáért és feloszlásáért.”

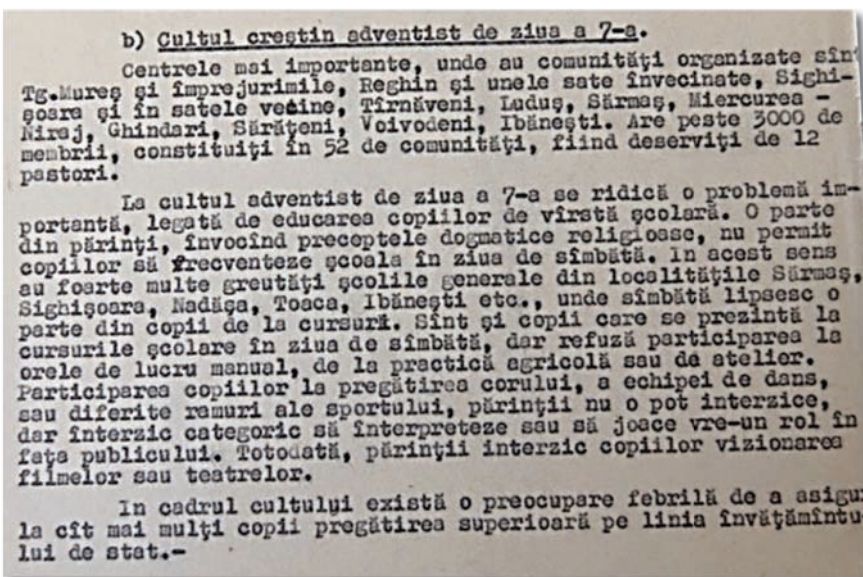
Iskolába járás szombaton

Az adventisták egyik sajátos gondja volt a gyerekek hiányzása szombaton az iskolából. S ez az

államhatalmi szervek gondjává lett, kezdve a helyi hatóságoktól egészen a legmagasabb fórumokig. Mindent bevetettek, néha még a kényszert is, hogy az adventista gyerekek az akkor oktatási rendszer szabályzata értelmében szombaton is iskolába menjenek. Ennek az lett a következménye, hogy az adventista családokban a gyermekek szülei oldalán küzdöttek a szombat megtartásáért.

A kommunizmus első éveiben – közel tizenöt évig – a leghatékonyabb kényszerítései módszernek tartották a szülőkre kirótt pénzbüntetést. Ékesszólóak az akkori kimutatások. Brassó környékén 1950-ben 79 gyerek nem járt szombaton iskolában, Gyergyóban pedig 10. A későbbi, 1973-as kimutatások közel 400 hasonló helyzetben levő gyerekről számolnak be: Szeben – 90; Kolozsvár – 86; Tulcea – 35; Suceava – 35; Vaslui – 30; Prahova – 20; stb. Régen környékén a tanügyi káderek otthoni látogatásokkal próbálták meggyőzni az adventistákat a szombati iskolába járás fontosságáról. Ezek a próbálkozások azonban kudarcot vallottak. A ható-

sági személyek megállapították: „A lelkészek, és a szószéken felszólaló személyek szinte minden prédikációban, felszólalásban, imában, egyéni beszélgetésben felhívják a szülők figyelmét, hogy gyermekeiket hitük alapján neveljék, és ne engedjék őket tévelyegni a hitetlen világban. Figyelmeztetik őket arra, hogy Isten megbünteti, ha nem engedelmessé válnak, és ha megengedik, hogy családjuk valamely tagja eltávolodjon Istentől és a hívők közösségétől.”

Gyermekek az egyház figyelmének középpontjában

Ugyanazon levéltári feljegyzések utalnak arra is, hogy a gyülekezeteknek nagyon jól kidolgozott programja volt a gyermekek szombatnapi zenei oktatására és nevelésére vonatkozóan. „A hazánkban működő egyházak közül ezek a felekezetek (a neoprotestáns egyházakról van szó – a szerző megjegyzi.) végeznek a legmélyebb és szerteágazóbb vallási oktatást azért, hogy a gyermekeket és ifjakat az egyházhoz vonzzák és meg is tudják tartani. Mondhatni ez a vallásfelekezet legfontosabb foglalatossága. A Hetednap Adventista Egyház esetében az alapszabályzat előírja a szombatiskola megszervezését”, valamint azt, hogy „az istentisztelet keretén belül megtartott szombatiskolában a Szentírást tanulják az Unió által készített bibliatanulmányok alapján”. Kolozs megyében, Széken 36 gyermek nem járt szombaton iskolába, Vajda-Kamaráson pedig 65. Ezért Borbáth Zoltán, Blénessi Adalbert, Nözner Gottfried lelkészeket tették felelőssé.

Különösen súlyosnak ítélték meg az olyan helyzeteket, amikor tanügyi káderek kerültek hasonló helyzetbe. Ilyen volt például Orbán Adalbert esete, aki a csíkszeredai Művészeti Iskola zenetanára volt. Ő megegyezett az iskola vezetésével, hogy szombaton szabad lehessen. S ezen a napon ő „a szekta találkozóin vett részt és még prédikált is” – szöveg a jelentés.

Hatósági fellépések

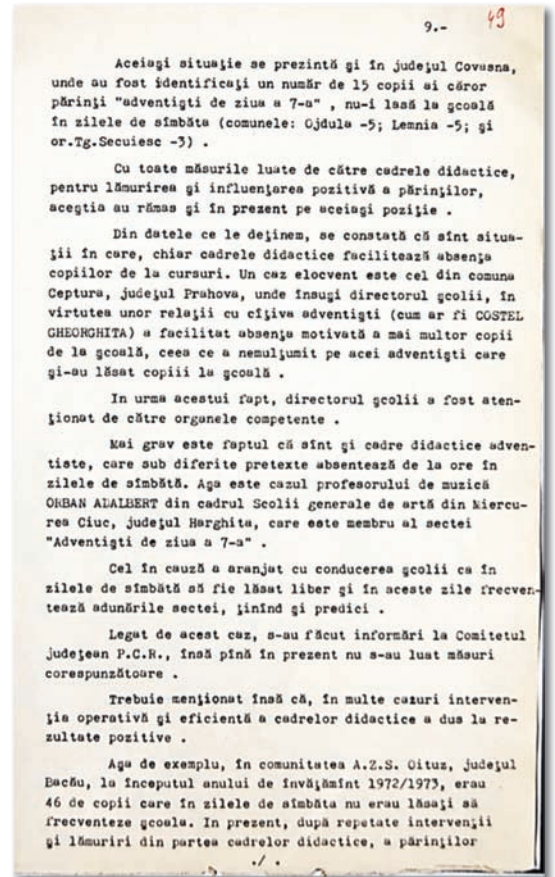
A Vallásügyi Osztály az unióra próbált nyomást gyakorolni majd az egyházterületekre, amelyek a maguk során a lelkészekre, hogy meggyőzzék a szülőket, engedjék gyermekeiket szombaton iskolába. S ennek következményeként sikerült lecsökkenteni azok számát, akik kitarítottak a kapott tanítás mellett. Az adventista egyház akkori vezetőségében levő „Dunăreanu” ügynök a következő megbízást kapta: „meggyőzni a hívőket, hogy engedjék szombaton iskolába járni a gyermekeiket.” A Szilágy megyei belügyminisztériumi

felügyelőség tíz évvel később, 1973-ban keltezett átiratában olvassuk: „gyermekeik járnak iskolába, és kevés kivétellel szombaton is.” El kell mondanunk, hogy ebben az időszakban voltak adventista családok, akiknek sosem jelentett gondot az, hogy gyermekeik szombaton iskolába járnak. Mások pedig a nehézségek elkerülése végett engedték gyermekeiket iskolába szombaton.

Emlékezés

Visszatekintve újra megállapíthatjuk, hogy a lelki küzdelem hevében volt nagyon sok szülő és gyermek, akik együtt álltak szembe a kihívásokkal, fenyegetéssel és kísértésekkel, és hűségesek maradtak meggyőződésükhez. Ezt a hatóságok is megjegyezték, valósággal elcsodálkoztak, hogy milyen sok gyermek és ifjú hűséges az adventista egyház tanításaihoz. Ezek a gyermekek és ifjak kórusokban, zenekarokban tevékenykedtek vagy más lelki tevékenységet folytattak. S bár az egyház létezésének és munkájának körülményei nem voltak előnyösek, mégis növekedett és erősödött a rá bízott küldetésében. Ez a lecke azonban nem vált hasznára minden hívőnek. Néhány évvel később, 1989 után, a szombatra eső képességvizsgák alkalmával elég sok adventista gyermek számára nem jelentett gondot részt venni a vizsgán. Érdekes volt az 1999-es tapasztalat. Azok, akik hűségesen kitarítottak, végül Isten csodálatos közbelépésének lehettek tanúi. A szombatnapi iskolába járáshoz kapcsolódó tapasztalatok nagymértékben hasonlítanak az adventista ifjak katonai szolgálat alatt szerzett tapasztalataikhoz.

Ma, huszonöt évvel a megszorítások megszűnte után eljött az ideje, hogy tanuljunk meg, mit is jelent a vallásszabadság számunkra és családunk számára. A hajdani tanulók – a mai szülők – igazolják a mennyei gondviselés jelenlétét. S ezt a leckét átadhatják gyermekeiknek is. Sőt, meg kell őket tanítani, mert nemsokára újra szükségük lesz rá. Ez biztos! ■

Iosif Suci lelkész, Dél-Erdélyi Egyházterület

7 év reménység

békét árasztó ebben a zaklatott világban. Cristina Petcu, az egyik nézőnk a következőket írta: „Köszönöm a szép műsorokat, de főleg a munkátok mögött meghúzódó jó szándékokat. Családom számára egy másféle kikapcsolódást jelent a Speranța TV. Köszönjük!” „Azért nézem az adásaitokat, mert a lelkemhez nőtt ez a televízióadó. Imádkozom érte és támogatom, ahogy csak tudom. Isten eszközei vagytok. Ez csodálatos!” – vallott érzéseiről Maria Panaite asszony.

Meghívunk a „7 év reménység” című ünnepi hangversenyünkre

Április 5-én 19 órakor a Speranța TV egy ünnepi hangversenyt szervez a nézők kedvenc zenei együtteseinek és szólistáinak közreműködésével.

„Ez egy kettős ünnep” – nyilatkozta Cristina Ișvan, a Speranța TV és a Radio Vocea Speranței főszerkesztője – „mivel a Speranța TV a hetedik évét tölti, a Radio Vocea Speranței pedig 3×7, azaz 21 évet.”

Az eseményen jelen lesznek olyan személyek is, akik számára a Speranța TV és a Radio Vocea Speranței műsorai egy új élet kezdetét jelentették. Meghívtuk a romániai kulturális élet kiemelkedő alakjait is, akik beszélnek majd e két keresztény intézmény helyéről és szerepéről a hazai sajtóban. A hétéves tapasztalat megkoronázásaként ez lesz a Speranța TV által szervezett, filmezett és közvetített legnagyobb méretű esemény.

„A hangversenyt ajándékként szeretnénk felajánlani nézőinknek ebben az ünnepi pillanatban” – tette hozzá Cristina Ișvan, majd így folytatta: „Elsősorban szeretnénk megköszönni mindazoknak, akik már a szerény kezdetektől mellettünk állnak és hűségesek maradtak hozzánk. Köszönjük véleményeiket és ötleteiket, amelyek gazdagabbá tették műsorainkat. S most hét év távlatából nosztalgiával vegyes érzelmekkel tekintünk a múltba, de derülátón nézünk a jövőbe, miközben szenvedélyesen élünk a jelenben, és szeretettel dolgozunk Istenért, hisz mindent Tőle kaptunk!”

Az ünnepi hangversenyt élőben közvetíti a Speranța TV és a Radio Vocea Speranței. ■

Feltették-e valaha a kérdést, hogy mihez kezdenénk, ha nem lenne reménységünk? Ha nem álmodoznák, nem terveznék, nem küzdenénk egy szebb jövő érdekében? Mi lenne, ha nem hinnénk, hogy ezt a romlott életet egy örök, egy fényesebb és boldogabb élet követi?

A Speranța TV hét éve változtatja valósággá az emberek reményeit. És sok ember kérdésére válaszként ott dolgozik, ahová egyetlen misszionárius sem juthat el. Bizonyára ez az evangélium hirdetésének legmodernebb és minden tolokodástól mentes formája.

A Speranța TV műsorai stúdióban és terepen készült adásokat tartalmaznak román és magyar nyelven, interaktív élő adásokat, vetélkedőt, zenét, de az ország különböző helyszíneiről közvetített élő tudósításokat is. A műsorrács fejlődésével együtt a Speranța TV stábja is gyarapodott. Minden gyártásvezető, műsorvezető, rendező, szerkesztő, operátor és hangosító felhasználja elméleti ismereteit, leleményességét és szívvel-lélekkel dolgozik, hogy a mennyi üzenete képekben, szavakban és zenében a legkellemebb formában jusson el a nézőkhöz. Az elmúlt hét év nem volt próbáktól mentes, és a Speranța TV csapatának minden tagja tanult a hibákból, és tudatosult benne az, hogy ő csak egy hírnök, a jó hír hordozója.

Célunk: megváltozott életek ezrei

Megható a nézői visszajelzés. Az emberek azért nézik a Speranța TV adásait, mert komoly témákat érintünk, s az üzenet reménykeltő és

Loredana Dumitrașcu
marketingigazgató,
Adventista Média-
központ

Gheorghe Oresciuc

„Az Úr szemei előtt drága az ő kegyeseinek halála.” (Zsolt 116:15)

Írta: Ștefan Demetrescu

Az Ige szavai igencsak találóak szeretett prédikátor testvérünk, Gheorghe Oresciuc mártírhalálához, akit gonosz emberek 1932. január 21-re virradó éjszaka megöltek Bukovinában, a Rădăuți melletti Frătăuții Noui községben.

Oresciuc prédikátort az evangélium ott élő barátai hívták meg a községbe. Testvérünk válaszolt a meghívásra, s este 7 és 9 óra között 10–15 léleknek hirdette az üdvösség üzenetét. A gyülekezés után Rădăuți felé indult szánnal, és csupán 4 kilométert kellett volna megtennie otthonáig. A községhez közelében azonban 4 román földműves állta útját és többször fejbe ütötték botjaikkal. Nem messze e helytől, egy kőcsomónál egy másik banda várta őt, akik addig dobálták, amíg több bordája is eltört. Oresciuc testvért eszméletlen állapotban szállították haza, és néhány óra múlva elhunyt.

Szeretett Păunescu és Dorobăț testvéreinkkel az uniótól, valamint az Észak-Moldvai Egyházterületől Gh. Stănescu, Rizea, Ionescu-Grăjdinoiu és Mustafa testvérekkel együtt alkalmam volt jelen lenni a boncolásnál. Megható volt a pillanat, amikor a törvényszéki orvos felnyitotta a holttest mellkasát, s a szívet látva eszébe jutott, hogyan néz ki az alkoholisták és a dohányosok szíve, és kijelentette: „Íme, milyen tiszta ennek az embernek a szíve! Ez bizonyítja, hogy életében sosem ivott és nem dohányzott.”

Isten parancsolatainak a megtartása biztosítja a szív tisztaságát, és az örökéletet. Ezt mondja az Úr: „Boldogok, akiknek szívéük tiszta, mert ők az Istent meglátják.”

Kedves testvérünk temetésén a város különböző nemzetiségű lakói vettek részt: románok, németek és zsidók. A gyászmenet végigment Rădăuți főutcáján, a város egyik szélétől a másikig.

E sorok írójának alkalma volt két ízben is a jelenlevők népes seregéhez szólani: a háznál és a sírkertben is. És az Úr erőt adott a szent-evangélium hirdetéséhez, amely mélységesen megérintette a hallgatók szívét.

Könnyekig hatódtak meg János evangéliuma 11. fejezetének felolvasása és a jelen eseményre alkalmazása nyomán.

Márta és Mária így szólt Lázár sírjánál az Üdvözítőhöz: „Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna meg a testvérem.” Oresciuc testvérünk sírjánál mi is ezt mondhatjuk: „Uram, ha Te itt lettél volna, nem halt volna meg a testvérünk.”

Vannak emberek, akik bár magukat kereszténynek nevezik, szívében a gyilkosság lelkülete, és nem Krisztus jóságának és szeretetének a lelkülete van. Ma valóban elmondhatjuk mi is: „Uram, ha Te a frătăuți-i emberek szívében lettél volna, akkor nem halt volna meg a testvérünk.” De ahogy az Úr hajdanán elment és feltámasztotta Lázárt, úgy megy ma el Frătăuțira

Ez a cikk a *Curierul Misionar* 1932. júniusi számában jelent meg.

az Ő Igéje által, hogy feltámassza az ott élő embereket gonoszságukból és keresztényekké tegye őket, hogy Krisztus lakozhasson hit által a szívükben. Íme, ezért prédikálják tovább az evangéliumot Frătăuți községben az adventisták, mert nagy szükség van rá. Oda, ahol elesett Oresciuc, két-három, vagy talán tíz olyan hirdető megy, hogy a gyűlölet helyett Isten szeretetének evangéliumát prédikálja.

Amikor Jézus elindult Betániába, hogy feltámassza Lázárt, így szólt tanítványaihoz: „Lázár, a mi barátunk, elaludt; de elmegyek, hogy felköltsen őt.” Ugyanígy szól ma hűséges gyermekeihez az Úr: „Oresciuc, a mi barátunk most alszik, de Én hamarosan eljövök és felköltöm őt.”

Jézus Krisztus közeli, dicsőséges eljövetele, a holtak feltámadása és a végső ítélet, ezek az adventisták hitalapelvei, s ez képezi annak a propagandának a lényegét, amelyet mindenütt hirdetnek szóban és írásban. Ezért prédikálják az adventisták az evangéliumot ma minden nemzetnek mindenütt a világon. Nem azért, hogy tévelygésbe, gonoszságba és gyilkosságokba vigyék az embereket, hanem, hogy mindenkivel megismertessék a „keresztény boldog reménységet”, azt, hogy az Úr Jézus, Isten Fia, aki szeretett, s aki érettünk és üdvösségünkért megöletett, nagy szenvedést szenvedett el, meghalt, feltámadott és felment a mennybe, és „eljön hatalommal és dicsőséggel ítélni eleveneket és holtakat”, hogy véget vessen a gonosz életnek, a szenvedéseknek és gyilkosságoknak, és hogy megalapítsa a szeretet, a jószág és a béke országát, amelyet már most várunk, és amelyre készülünk, megváltoztatva gonosz és bűnös természetünket. És megengedjük Isten jószágának és szeretetének, amely minden embernek hirdettetik az evangélium által, hogy megváltoztasson bennünket. S a prédikált evangélium ekképpen munkálkodik nem csak az emberiség jó útra térítéséért, hanem megerősítéséért is „ama boldog reménységben”, Urunk eljövetelében. S ez a reménység erősítsen az élet nehéz pillanataiban, amelyek egyre gyakoribbak ezekben a gonosz, gyűlöletes és gyilkos időkben.

A prédikálás jótékony hatásának és a megszerzett hit hasznának bizonyítéka itt van előttünk.

A férjek temetésén általában az özvegyek rimánkodnak, sírnak, hajukat tépik még akkor is, ha szeretett férjüket természetes halál ragadta el. Annál inkább ezt teszik, ha gyilkos és gonosz tett ragadja el hitvesüket!

Nézzétek azonban Oresciuc testvérünk özvegyét! Teljesen össze van törve és szomorú. Ám nem rimánkodik, nem siránkozik, mert őt az Úr

Jézus eljövetelének „boldog reménysége” vigasztalja, amely majd minden elhunytak feltámadást hoz, és elvisz bennünket az Ő szeretetének és békességének országába. Ez vigasztalja és támogatja őt! Ez teszi őt nyugodtabbá és boldoggá még ebben a szörnyű nagy fájdalomban is! Ez a keresztény „boldog reménysége!”

Lelkeitekben van-e ez a boldog, élő reménység?

Oresciuc azért volt kész életét adni, hogy a frătăuți-i és a környékbeli emberek megismerjék szerető Urunk közeli eljövetelének örömteli hírért, mert ez a hír olyan boldoggá tesz bennünket és még életünk legnehezebb pillanataiban is vigasztalást nyújt.

Ez az adventista propaganda! Ezért a munkáért élt és halt meg Oresciuc. Ezért a munkáért élnek és készek életüket adni az adventisták.

Ha minden ember értékelné az adventisták által hirdetett üzenetet és szívébe fogadná az evangélium szavát, akkor ők is elváltoznának az Úr Igéje szerint, mint ahogyan Pál is mondja: „Legyetek pedig egymáshoz jószágosak, irgalmasok, megengedvén egymásnak, miképpen az Isten is a Krisztusban megengedett néktek.” S akkor ők nem csak, hogy nem emelnék fel elvetemülten ütésre a botot azokra, akik az evangélium szelíd szavát hirdetik, és nem engednének a bosszúállás gyűlölt szenvedélyének és a gyilkos hajlamoknak még a leggonoszabb ellenségeikkel szemben sem, hanem irgalmat és szeretetet tanúsítanak.

Íme, az evangélium befolyása alatt mi csak megbocsátó lelkülettel viszonyulunk azokhoz, akik elkövették ezt a nagy gonosztságot és megölték Oresciuc testvérünket, sőt hisszük, hogy az Úr Jézus megbocsátja nagy vétküket, ha az evangélium szerint megtérnek. Az Úr mindazoknak megbocsátott, akiket Péter – pünkösdkor prédikálva – megvádolt: „Ti öltétek meg – nem Oresciucot – hanem magát a dicsőség Urát!” És mégis, ez a háromezer megvádolt lélek megtérés által megbocsátást és üdvösséget nyert. Mennyivel inkább üdvösséget nyerne az a négy-öt ember, aki megölte testvérünket, ha Péterhez hasonlóan prédikálnának nekik a megtérésről.

Íme, miért kell prédikálni az evangéliumot Bukovinában, Romániában és az egész világon!

Mi adventisták, mint Istenféltő emberek, Oresciuc meggyilkolásának fájdalmában nem gyűlöltre és bosszúállásra érzünk késztetést, hanem sok irgalomra és szeretetre, s még nagyobb lelkesedésre és kitartásra az evangélium prédikálásának szép munkájában, mint ahogyan meg van írva: „Mily szépek a hegyeken az örömondónak lábai, aki békességet hirdet.” ■

Világi érzelmek az öltözködésben

Pál apostol arra bátorít, hogy olyan érzelmek uraljanak, mint amilyenek Krisztust uralták. Napjainkban azonban sok keresztény ember szívében világi érzelmek kezdtek ki a vallás alapjait. Ez az állapot nem úgy következett be, hogy a világ ne lett volna figyelmeztetve vele kapcsolatban. A prófécia már régen leírták. A Megváltó elmondta, hogy ez a bűn még népe közé is befurakodik. A Mt 24. fejezetében leírt csodálatos próféciaiban a következő figyelmeztetés szól hozzánk: „És mivelhogy a gonoszság megsokasodik, a szeretet sokakban meghidegül.” Elég rossz a világ ellenállása; a hittől való esés még rosszabb; ám a közöny, a világi lelkiület befurakodása testvéreink és testvérnőink közé a legveszélyesebb dolog közösségünk életében. Nagyon könnyen elviseljük az ellenkezést, üldözést, s eközben minden téren fejlődünk és haladunk előre. A hitetlen tagok eséséből levonhatjuk a tanulságokat hitünk megerősítése érdekében, ám az egész közösség hite szenved és gyengül a világot szerető tagok által.

Kihívtunk a világból, Babilonból. Ebben az esetben teljesen ki kell jönnünk a világból, semmiben sem kell részesülnünk a világ bolondságából, példaképeiből és bűneiből.

Volt egy időszak a metodisták történelmében, amikor a közösség bármely tagját fel lehetett ismerni egyszerű öltözetéről. És így álltak a dolgok a hetednapi adventisták közösségében is a kezdetektől fogva napjainkig. Ma azonban egyre inkább behatol közénk a világi lelkiület, s ez a hullám súlyos következményeket vetít előre. Fiataljaink közül miért viselnek egyesek arany órákat, arany láncokat, hímzett vagy szemet kápráztatóan színes mellényt, vagy éppen túlzottan

magas gallért vagy a legfurcsább színű nyakkendőt? Miért követik a világi divat változásait, amikor azt mondja az Úr: „Ne szabjátok magatokat e világhoz”? Egyszerűen és helyesen kell öltöznünk, s ne figyeljünk a világi divatra.

Miért viselik fiatal testvérnőink ezeket a modern, testhezálló ruhákat, amelyek úgy néznek ki, mint egy egyiptomi múmia halotti leple? Ezeket a ruhákat úgy a jóérezsű férfiak, mint a nők is borzalmasnak találják. Ha a világiak azt mondják erre, hogy „ez a divat”, akkor testvérnőinknek ezt mondja Isten: „Ne szabjátok magatokat e világ divatjához.” Miért viselnek egyes testvérnők tollakkal ékesített kalapot úgy, mint a világiak a legújabb divat szerint, ha arról van szó, hogy nem kell e világhoz szabnunk magunkat? Gondoljatok arra, hogy „a világ barátsága ellenségeskedés Istennel.” Miért viselnek testvérnőink mély kivágású és átlátszó blúzokat, amikor ezeket a ruhadarabokat még az orvosaink, de a jó érzés és Jézus Krisztus vallása is elítéli? Gondoljatok arra, hogy világiasan, szembetűnően és modernül öltözködve talán tetszeni fogtok barátaiktoknak, de minden bizonnyal nem fogtok tetszeni Istennek. Azt mondja a Prófétaság lelke: „Amikor mindenféle ékszerekkel díszítitek a testeteket, emlékezzetek arra, hogy amikor Isten örök Igéje eljött a földre, szolgálai formát öltött.”

Kérjük imában az Urat, hogy támasszon anyákat Izraelben, akik emeljék fel hangjukat e botrányos divat ellen, és mutassák meg a helyes utat a nőknek.

Nemrégiben közösségünkhöz tartozó két fiatal lánnyal utaztam együtt a vonaton. Egyikük színes bőrű volt. Mindez az Egyesült Államokban történt, ahol több millió néger él, akik

Ez a cikk a *Curierul Misionar* 1914. júniusi számának 6. oldalán jelent meg.

a rabszolgaság felszámolása óta már bizonyos szinten civilizálódtak. A különböző fajhoz tartozó két lány az öltözködésről kezdett beszélgetni. A fehér, az európai lány megkérdezte színes bőrű társát, hogy tetszik-e neki az Európából magával hozott szép átlátszó és mély kivágású blúza. „Nem” – válaszolta tömören a fekete lány – „én szégyellnék ilyent viselni.” Hát nem szomorú az, hogy a jóérzés annyira eltompult már bennünk, hogy színes bőrű testvéreink és testvérnőink kell, hogy figyelmeztessenek, akik különben alig két nemzedékkal ezelőtt még barbárok voltak? Szégyellheti magát a civilizációnk! Háromszoros szégyen az, hogy ezek a személyek még hetednapi adventistának is nevezik magukat.

Miközben ma még a világi napilapok és folyóiratok is elítélik a botránnyos divatot, annál inkább kellene nekünk is elítélni azt. Sok divatos ruha nem is szép, és nem is ízléses. Akkor miért követnénk idegen isteneket? Miért alkalmaznánk mi is ezt a modern pogányságot? Miért pöndörítik egyes testvérnőink a hajukat a mai világi ízlések szerint? Hát nem helyesebb egy egyszerű, sima hajviselet?

Az öltözködésben és cicomázásban a világi érzelem hatalmas hullámként csapott át a világ óceánjából népünk közé. Ifjaink közül több ezret elcsábított és elragadott a világ eme hulláma. Ki az közülünk, aki elhatározza, hogy gátat emel e veszélyes hullám előtt? ■

Mit kell tегyen és mit nem a szombatiskolavezető?

Ez a cikk a *Curierul Misionar* 1914. júniusi számának 6. oldalán jelent meg.

Mindenek előtt készíts egy tervet. A szombatiskola sosem lesz sikeres, ha a véletlenül bízva munkálkods.

Dolgozz kitartással. A szombatiskolában semmi jót sem lehet elérni kitartó munka nélkül. A fortélyos lovak rángatózásához hasonló erőfeszítések csak egy kicsit jobbak a semmittevésnél.

Szüntelenül imádkozz. A bátorság és önbizalom jó tulajdonságok, de feltétlenül szükséges az Isten segítségéhez való folyamodás és a folyamatos kapcsolattartás Ővele.

Mindig légy öröm- és reményteljes. A keserű arckifejezésű vagy kedvetlen, szomorú ember, vagy az, aki csak azért szólal meg, hogy elbátortalanítson, sohasem fog jó szombatiskolát tartani.

Érd el azt, hogy a szombatiskolai tanítók is hatékony munkát végezzenek. Jobb odatenni az embereket dolgozni, mint megpróbálni tíz ember munkáját elvégezni. A szombatiskola nem csak egy emberért van, s aki ért ahhoz, hogy összehangolja az iskolában több ember munkáját, az hasznossá teheti a tanulást.

G. H. Heald nyomán

Tanítsd meg a szemed, hogy lásson. Csak az fogja kigondolni a legjobb módszereket, aki a legapróbb részleteket és kis dolgokat is meglátja.

Légy kész inkább dicsérni, mint megróni és mindenütt csak a hibákat látni. Ha megbízza munkatársaidban, akkor sokkal nagyobb lelkesedéssel és szeretettel fognak dolgozni.

Fejezd ki munkatársaid iránti bizalmadat. Ha kifejezed bizalmadat, vagy ha azt érzik, hogy határozott eredményeket várnak el tőlük, akkor bízni fognak benned, és arra fognak törekedni, hogy kiérdemeljék bizalmadat. Az a szombatiskolavezető, aki úgy képzei, hogy ő a minden, vagy aki azt hiszi, hogy mindennek úgy kell történnie, ahogy ő akarja, s aki mindenre saját személyiségének kézjegyét akarja ráerőltetni és a többi tanítót saját egyéniségének másolataivá akarja tenni, az sokkal kevesebb valós befolyást tud gyakorolni, mint azok, akik együtt dolgoznak a többi tanítóval.

Törekedj arra, hogy a valós értéken értékelj magad. Sok ember törekszik arra, hogy nagy értéket tulajdonítson saját képességeinek

és talentumainak, s ezért mások egyszerűen kép-
telenek együtt dolgozni velük vagy tisztelni őket.
Az igazán megtért ember szerény és alázatos.

**Elvi vagy lelkiismereti kérdésekben légy hű-
séges.** Semmi haszna valakinek abból, ha saját
lelkiismeretére tapos, vagy ha feláldoz bizonyos
elveket, még akkor sem, ha csupán csak meg-
alkuvásról van szó. Mert a jó és a rossz között
nincs megalkuvás. Ez a kettő kizárja egymást és
nem fér meg egymás mellett.

Minden más kérdésben légy engedékeny.
Amire igazán érdemes figyelni, az a szombatiskola
általános java, nem pedig személyes véleményed.

**Légy gyors a megfigyelésben, a dicséretben,
készségesen ajánlj és bátoríts, ám ne hirtelen-
kedj a feddésben és a hibák keresésében.** A leg-
lelkesebb ember derűlátó, és mindig meg van
hatódva, akit örömmel töltenek el a siker és a
haladás alkalmai olyannyira, hogy már nem jut
ideje a hibákkal és a sikertelenséggel foglalkozni.
Az ilyen ember lelkesedése ragályos.

Óvakodj a gépies cselekvéstől. A szombat-
iskola különben kiváló módszereinek semmi
haszna, ha gépiesen, sablonosan alkalmazzák.

**Ne változtasd át a szombatiskolát pénzké-
regető alkalmámmá.** Nem használ ennek az in-
tézmenynek, ha a jelenlevők azzal az érzéssel
maradnak, hogy a szombatiskolai tanító legfon-
tosabb feladatának az adományok begyűjtését
tartja.

**Ne feledd, hogy a szombatiskola legfon-
tosabb célja a lelkek megtérésre vezetése.** Ha
a szombatiskola ezt szem elől téveszti – nagy-
számú tagjaival és a begyűjtött adományok soka-
ságával együtt –, akkor nem más, mint légből
hadonászás, biztosítás nélküli üzletkötés, vagy
szomorú színjáték!

**Ne alkalmazz olyan újításokat és művi dol-
gokat, amelyekkel a valóságnál jobbnak tűnhet
a tevékenységed.** A szombatiskola tagjai könnyen
észreveszik ezeket a lealacsonyító dolgokat,
még ha nem is fogják erkölcsstelennek kárhoz-
tatni vagy kritizálni.

**Őrizkedj a folytonos feddéstől és a hibake-
reséstől.** Ne légy az, aki miután minden elhang-
zott, még éppen el kell, hogy mondja a legfonto-
sabbat, amit talán elmulasztottak a többiek. Egy
ilyen szombatiskolavezető leöl minden lelkül-
tet és lendületet. Ne siess nyilvánosságra hozni
a hibákat. Hanem inkább emeld magasba min-
denki előtt az elérendő mércét, amelyre mind-
annyian áhítunk.

Ne légy türelmetlen. A legnagyobb és leg-
valódibb erő az önuralomban nyilvánul meg.
Bármilyen tévedései és hibái lennének munka-
társaidnak, nem fogod ezeket helyreigazítani, ha
rájuk veted türelmetlenséged nagy tévedését is.
Ha elveszíted a türelmedet, akkor teljes mérték-
ben elveszíted a munkatársaidra gyakorolt befo-
lyásodat.

**Ne ragaszkodj mindig ugyanahhoz a sab-
lonhoz.** Az elvégzendő feladatok sorrendjében
tervezz különböző módszereket. Többszöri is-
métlésre még a legjobb módszerek is unalmassá
válnak. Főleg az ifjak mutatnak nagyobb érdek-
lődést, ha a program jó tervezésre vall, és amikor
nem folyton a korábbi sablon ismétlődik, vagy
amikor a változás nem jelent más, mint csupán
egy másik ének választását. ■

Nou! Nou!

A apărut mult

asteptata carte

Hristos, Lumina lumii

Ca o faclă ce luminează în întunec, tot astfel cu-
vintele din această carte sunt raze dela tronul strălucirii,
menite a lumina lumea aceasta ca astfel să înțelegem fru-
musețea lui Hristos tot mai bine.

O comoară de învățături și de idei noi este cu-
prinsă în cele peste 700 de pagini ale acestei cărți scrisă
de sora E. G. White.

Lucrarea fiind tradusă după originalul englez are
o mulțime de capitole cari în edițiile cunoscute până
acum au fost lăstate afară.

Numărul cel foarte redus de exemplare ne face a
îndemna pe fiecare a și-o procura cât mai grabnic.

Prețul

450 lei legată

350 lei broșată

Ez a közlemény a *Curierul Misionar* 1936. áprilisi számának
16. oldalán jelent meg.

Rejtett üzenet

1. A szombat

A mellékelt kódokat felhasználva töltsétek ki a táblázatot, és tanuljátok meg, hogy mit vár el Isten tőlünk az Ő különleges napjára vonatkozóan (2Móz 20:8). Az üres kockákba írjátok be a számoknak megfelelő betűt, majd tanuljátok meg kívülről a kapott szöveget.

KÓD:

18	M	16	K	28	T	20	O
7	E	37	Z	19	N	36	Y
10	G	1	A	24	P	15	J
17	L	26	S	25	R	12	H
8	É	3	B	21	Ó	6	D

18	7	10	7	18	17	8	16	7	37	37	8	17		1

26	37	20	18	3	1	28	19	1	24	25	21	17		12	20	10	36
													,				

18	7	10	26	37	7	19	28	7	17	15	7	6		1	37	28	
																	.

2. Isteni oltalom

A Bibliában le van írva az, hogy Isten milyen oltalmat jelentett gyermekei számára, vagy mitől oltalmazta meg őket.

A bal oldali oszlopban levő kijelentéseket kösd össze a megfelelő igehellyel.

Alina Chirileanu
társigazgató,
Gyermekosztály,
Román Unió

felhőoszlop	1Móz 7:1
az oroslánok szájától	1Sám 17:37
pajzs	2Móz 13:21
az otthonod	Dán 6:22
áldása legyen veled	2Sám 22:31
a medve mancsától	Zsolt 121:8
ki és bemeneteledkor	5Móz 28:8

A három rosta

Néha sikeresen elmerülünk saját lényünkben és szent félelemmel vizsgáljuk meg, hogy Jézus képe milyen mértékben született meg bennünk, és mennyire szabadon uralkodik még az „én” névre hallgató szörnyeteg. Az elmúlt napokban létezésem egy ilyen eget-földet rengető pillanatát éltem át, miközben elmémben folyton az Üdvözítő egyik kijelentése csengett:

„De mondom néktek: minden hivalkodó beszédért, amit beszélnek az emberek, számot adnak majd az ítélet napján. Mert a te beszédidből ismertetel igaznak, és a te beszédidből ismertetel hamisnak.” (Mt 12:36-37).

Ó, milyen figyelmeseknek kell lennünk, amikor kimondunk akár egy szót is! Egyetlen szóval a magasba emelhetünk egy lelket, és szintén egy szóval megsemmisíthetjük őt. Szavainkkal háborút robbanthatunk ki, de egy szóval békét is teremthetünk. Valószínűleg nem is érdekelnének szavaink következményei, ha nem létezne az Úr eme kijelentése. Levelében Jakab figyelmezteti az első század gyülekezetét a helytelen kommunikáció pusztító következményeire: „Ezenképpen a nyelv is kicsiny tag és nagy dolgokkal hányja magát. Imé csekély tűz mily nagy erdőt felgyújt! A nyelv is tűz, a gonoszszágnak összessége. Úgy van a nyelv a mi tagjaink között, hogy megszeplősíti az egész testet, és lángba borítja életünk folyását, maga is lángba boríttatván a gyehennától.” (Jak 3:5-6).

Hogyan szóljunk családtagjainkhoz, barátainkhoz, szomszédainkhoz és hittestvéreinkhez, hogy az építőjelleget legyen? Milyen szavakat használunk és mikor, hogy áldásul szolgáljanak? Milyen az a kommunikáció, amely majd ítéletkor nagyon sokat nyom a latba?

Van egy régi kínai közmondás:

*„A bölcs mielőtt megszólal,
három rostát helyez ajkai elé:
az igazság rostáját,
a hasznosság rostáját
és a jóság rostáját.”*

Milyen más lenne kapcsolatunk az emberekkel, ha bölcsen használnánk e három rostát. És milyen nyugodtak lehetnénk az ítélet napján!

Az igazság rostája. Emberi természetünk-ből fakadóan hajlunk a hirtelenkedésre. Hallunk valamit és belső kényszert érzünk azt világgá kürtölni anélkül, hogy mérlegelnénk valóságalapját. S máris „ég az erdő”! Igazságszerető énünk arra ösztökél, hogy a „jogosság” nevében hozzuk nyilvánosságra az „igazságot”. Ő, és hányszor derült ki már, hogy az „igazság” tulajdonképpen hazugság, s a „jogosság” nem több gyűlöletnél, irigységnél és gonoszszágnál! A bölcs ember azonban nem hirtelenkedik, hanem mérlegeli, elemzi a dolgot, s még ha minden bizonyíték mellette szól is, nyugodtan használja a második rostát.

A hasznosság rostája. Ha egyetlen embernek vagy a közösségnek sem használ, akkor a legnagyobb igazság is veszélyes, sőt átkos lehet, ha kimondjuk. Jézus a Mt 12:36 versében nem hazugságokról beszél, hanem haszontalan beszédekről. Erre gondoltatok? A Csel 20:20 versében Pál ezt mondja: „Semmitől sem vonogattam magamat, ami hasznos”. Talán Pál birtokában volt más információknak is, amelyeket nem közölt? Minden bizonnyal! Sőt, még a Megváltó sem bízott tanítványaira csak akkora megbízást, amekkorát elhordozhattak.

De miről is szólt a közmondás? Egy bizonyított és hasznos igazságot nem szabad kimondani? De igen, ám csak az után, miután átment a harmadik rostán is.

A jóság rostája. Ha a legnagyobb és leghasznosabb igazság jóság, irgalom és együttérzés nélkül van kifejezve, akkor nem hidakat, hanem falakat épít.

Önvizsgálatom órájában ezek a gondolatok járták át a szívemet. És megbántam szavaimat, melyeket e három rosta nélkül ejtettem ki. Reménykedem, hogy megbocsátatott ez nekem, s az ítélet napján nem kell újból szembesülnöm szavaimmal. Csak akkor szeretném szólni az igazságot irgalommal, jósággal és szeretettel, amikor az valakinek a hasznára van. S azt kívánom, hogy ezt tapasztald meg te is, amikor elolvasod szívtől szívnek címzett leveletem. És ne feledd: „Mert mindnyájan sokképpen vétkezünk. Ha valaki beszédben nem vétkezik, az tökéletes ember, képes az egész testét is megzabolázni.” (Jak 3:2) ■

Mihai Maurer elnök,
Bánáti Egyházterület

Adventszemle

100 Curierul Adventist

1914 – 2014

szombat
2014. május 31.

Adventista Teológiai
Intézet imaterme
Cernica

történelem
hála
jövőkép

**Curierul
Adventist** 2014

Curierul
Adventist 2000

*Curierul
Adventist* 1980

Curierul
Adventist 1970

**CURIERUL
ADVENTIST** 1960

CURIERUL ADVENTIST 1949
Curierul Adventistului

CURIERUL MISIONAR 1937
Curierul Misionarului

Curierul Misionar 1914